

HANDBALL+

BEZ KAPITÁNA I BEZ POSTUPU

Po osmi letech budou čeští házenkáři chybět mezi účastníky mistrovství Evropy.

NIZOZEMKY NÁM ZAVŘELY BRÁNU

Výpadek v prvním utkání v Arnhemu stál české házenkářky účast na mistrovství světa.

DALŠÍ MISTROVSKÁ JÍZDA PLZNĚ

Jiná sezóna, odlišný systém extraligy.
Na trůnu ale zůstal stejný panovník.

Číslo 5 - květen/červen - sezona 2014/2015

Victorious

Oficiální míč MS v házené Srbsko 2013

Dostupný ve velikosti 2
www.select-sport.cz

select@hhsportif.cz | 602 752 978

Kompletní přehled skladových zásob v ČR

HANDBALL+

2014/2015

OBSAH ČÍSLA:

HOŘKOSMUTNÝ
CHLAD SENIORSKÝCH
REPREZENTACÍ

Je to paradox. Blíží se letní čas místo hřejivé nálady zmrazil seniorské házenkářské reprezentace hořko-smutným chladem. A fanouškům rozfoukal plány sledovat týmy ze země Lva na výjimečných akcích, jež přinesou příští měsíce.

Ženy po loňské absenci na evropském šampionátu v Chorvatsku a Maďarsku neproklouzly ani na prosincové MS v Dánsku. Tým kouče Bašného nezvládl play-off se silnými Nizozemkami, do kolien jej srazila desetibranková porážka v úvodní bitvě na půdě soupeřek. Mostecká odvěta proti sedmému celku z posledního mistrovství Evropy znamenala cennou výhru, nikoliv však postup. Výkon ale ukázal českou sílu, kterou je třeba zužitkovat v kvalifikaci o další Euro 2016 ve Švédsku. Skupina se Srbskem, Ukrajinou a Itálií je hratelná, cesta zpět mezi elitu reálná. Byť generační obměna pokračuje a v tomto čísle Handball plus si můžete přečíst i o dojemném loučení jedné z končících opor Heleny Štěrbové.

Muži po dlouhých 10 letech schází na evropském šampionátu, který zkraje příštího roku

hostí Polsko. Naposledy se tato akce bez Čechů obešla ve Švýcarsku v roce 2006, od té doby se mezi kontinentální elitou představili čtyřikrát v řadě. Z Rakouska, kam to měli fanoušci v roce 2008 kousek, se vraceli s osmou příčkou a nadšenými referencemi. O to smutnější je fakt, že šampionát v Polsku byl pro diváky zase blízko... Bohužel, tým drncený sérií zranění nezvládl závěr kvalifikace. Domácí porážka s Francií se jevila jako nevyhnutelnou. O všem rozhodl závěrečný duel v Makedonii, kde notně omlazený český tým prohrál 28:32 a postup slavil domácí výběr. Zklamáním tak začala trenérská mise pro Jana Filipa a Daniela Kubeše, ještě nedávno výjimečných hráčů. Byť je kritika na místě, hon na čarodějnice by znamenal nesmyslné vyhodnocení reality. Trenéři naskočili do vlaku, který za jízdy mění pasažéry a čerpá novou energii. Ještě schází hodně, aby se z vířící vody proměnila ve hvízdající papiňák plný síly. Výjimečná generace končí a nahradit ji, to vyžaduje čas, tvrdou práci i kupu štěstí. Nicméně jména jako Babák, Petrovský, Hes či Užek dávají naději, že je přece jen „kde brát“.

Samostatnou kapitolou v tomhle procesu je házenkářská osobnost číslo jedna – Filip Jícha. Světové eso, fenomén, který je pro českou házenou hokejovým Jágrem i fotbalovým Nedvědem v jednom. Ale zároveň muž, který léta zvládá extrémní tlak – v Kieľu, reprezentaci, Lize mistrů. Tělo opotřebované tolika bitvami se vzpírá, ke zraněním je náchylnější, často jede přes závit. A to Jícha dobře ví. Popravdě, vlastně se „tak nějak“ čeká, až tenhle výjimečný hráč nahlas vyřkne slova: „V reprezentaci končím.“ Na rok, na dva, možná navždy... A byť jde o zásadní a těžké rozhodnutí, mělo by přijít brzy. Osobně jsem přesvědčený, že ABSOLUTNÍ chuť prát se za reprezentaci Jichovi vrátí jedině pauza. Oddech, vyčištěná hlava, které se zasteskne po atmosféře na srazech národního týmu, výjimečnosti kvalifikací a velkých turnajů. Že by to pak byl povedený návrat, o tom není pochyb. A pokud by měla nastat druhá varianta – definitivní konec, bude na místě hluboce smeknout před mimořádným borcem, který je synonymem české házené posledního desetiletí.

Jak se rozhodne?

ERVÍN SCHULZ, MF DNES

- 04 **ROZHOVOR ČÍSLA**
Iveta Luzumová
- 10 **MISTŘI ČESKA**
Noví čeští mistři v házené mužů
- 14 **MISTRYNĚ ČESKA**
Noví čeští mistři v házené žen
- 19 **DVOJROZHOVOR**
Petr Štochl a Pavel Horák
- 23 **LIGA MISTRŮ**
Final Four
- 27 **PŘÍBĚH**
Hana Martinková
- 31 **PROFIL KLUBU**
HC CHELK
- 34 **TÉMA**
Ohlédnutí za kvalifikací o postup na ME
- 40 **TÉMA**
Baráž žen o postup na světový šampionát
- 44 **TÉMA**
Martina Crhová
- 49 **NÁVRATY**
Házenkářští důchodci
- 53 **MLÁDEŽ**
Kynžvartský pohár
- 54 **MLÁDEŽ**
Z juniorů mezi dospělými
- 56 **MLÁDEŽ**
Mega Mini Liberec

HANDBALL PLUS – vydává společnost CS Handball se sídlem Zátokpova 100/2, 160 17 Praha 6, pro Český svaz házené, Bolzanova 1615/1, Praha 1, 110 00. Telefon: +420 273 160 086, e-mail: internet@chf.cz, web: www.chf.cz.

Odpovědný redaktor: Ladislav Válek. Toto číslo mělo redakční uzávěrku 19. června 2015. Vychází 5× ročně.

Foto: titulní fotografie Alex Wipf, dále archiv ČSH, internet, internetové stránky IHF a EHF, archiv Handball plus a Alex Wipf.

Grafická úprava: Laramee a Klein, spol s r. o., Brno.

Toto číslo vychází v elektronické podobě 2. července 2015.

V prvním čísle osmého ročníku Handball plus vás kromě jiného čeká:

- velký rozhovor s házenkářkou roku Michaelou Hrbkovou
- v rubrice Profil klubu představíme TJ HC Náchod
- podíváme se do extraligových klubů, kde ženy vládnou mužům
- zmapujeme pro vás zajímavá povolání házenkářů
- představíme si týmy Belgie a Turecka jako naše soupeře v 1. kole první fáze kvalifikace MS 2017
- v rubrice Návraty se budeme věnovat dvěma navrátilcům ze Švýcarska – Janu Filipovi a Martinu Galiovi
- podíváme se za Vladimírem Salčákem, který získal ocenění Czech Handball Made

O BOLESTI IVETY LUZUMOVÉ

Po báječné sezoně si myslela, že stávkující koleno nechá o prázdninách odpočinout a všechno bude zase v pořádku. Iveta Luzumová byla na vrcholu – táhla reprezentaci, znovu byla zvolena nejlepší českou házenkářkou roku a s německým Thüringenem se poprvé v kariéře dočkala velkého triumfu. V té chvíli netušila, že se její trápení natáhne na nekonečných čtrnáct měsíců.

PAVEL RYS, iDNES.cz

Bolest, tak vynalézavá ve svém trýznění, na Ivetu Luzumovou dosud své nejúkladnější tortury nezkoušela. Vážnější zranění se těžko udržitelné střední spojce s nevyzpytatelnou klíčovou vyhýbala, jen před čtyřmi lety si šestadvacetiletá střelkyně zpětrhala vazy v kotniku. „A pak přišlo tohle koleno,“ vzpomíná na měsíce ve svém soukromém pekle.

Kdy se problémy objevily poprvé?

Minulý rok v únoru a od té doby jsem s tím bojovala. Dohrála jsem sezonu, ale se strašnými bolestmi. Nemohla jsem se připravovat na sto procent, vynechávala jsem tréninky, bylo nás málo, takže trenér v klubu hlavně chtěl, abych byla schopná odehrát zápasy. V červnu jsme ještě dokončily kvalifikaci na mistrovství Evropy a potom až do letošního února nic.

Co vám přesně bylo?

Říká se tomu skokanské koleno. Měla jsem špatné kotníky, tím pádem se mi špatně zapojovala lýtka a následně jsem přetěžovala koleno. Vlastně je to chronické, takže se mi to může kdykoliv vrátit. Záleží úplně na všem, třeba jen na povrchu, na kterém se hraje. Člověk se teď o to musí dost starat.

Jak se potíže projevovaly?

Bylo to velké utrpení, nikdo si to moc nedokáže představit. Jenom jsem vyšla do schodů a cítila jsem strašnou bolest. A když potom z té nohy skáče, děláte kličky, vytváří se na ni obrovský tlak... Bylo to nepříjemné.

Tušila jste od začátku, že je zle?

Ani ne, spíš jsem si říkala: Jenom mě pobolívá koleno, není to nic hrozného. Jenže čím víc se zátěž prohlubovala,

bolest byla větší. Potom jsem se dozvěděla diagnózu a že uzdravení může klidně trvat rok nebo dva. Operace je v tomhle případě hrozně nejistá, šlacha se musí naříznout, sama se zacelit a buď se to vyléčí, nebo ne.

Takže operaci jste odmítala?

Brala jsem ji až jako poslední řešení. A v Německu mě chtěli nechat čekat, než se to dá samo dohromady. Ze začátku jsem si myslela, že lékaři vědí, co dělají, první tři měsíce jsem si říkala – tak jo, budu čekat, jak mi radí. Každých čtrnáct dnů jsem chodila na konzultaci a doktor se mě vždycky ptal: Tak co, jak to vypadá? A já že je to horší a horší.

Jak jste reagovala?

Už jsem byla úplně zoufalá. Když má člověk zpřetrhané kolenní vazy, tak ví přesně, jak bude léčba probíhat a kdy

co může začít dělat. U tohohle zranění jsem vlastně nevěděla vůbec nic. Naštěstí mi strašně pomohli na vedení reprezentace, na soukromé klinice v Praze mi domluvili konzultace s panem doktorem Voráčkem, který už věděl, co s tím. V listopadu jsem dostala tři injekce plazmy a tělo si na to potom muselo zvyknout.

Jenže vaše rekonvalescence se táhla dál.

V prosinci už jsem normálně trénovala, dostávala jsem se do toho a bylo to super. Cítila jsem se dobře a odehrála jsem i dva přáteláky, jenže pak jsme měli přes Vánoce volno a na Štědrý den mě chytnul slepák. Musela jsem jít na operaci, což zase všechno strašně zbrzdilo.

To už jste si musela připadat jak prokletá.

Podruhé jsem byla zoufalá, ale nedalo se nic dělat, musela jsem to zase nějak zvládnout.

Neztrácela jste už víru, nevtíral se do hlavy pocit, že vaše házenkářská kariéra je ohrožená?

Ne, ne, nějaké černé myšlenky jsem neměla. Spíš bylo ubíjející pořád čekat, jestli se to zlepší, nebo ne. Ale od té doby, co jsem šla na kliniku do Prahy, to bylo lepší. Doktor mě uklidnil a řekl, že to bude dobrý, jen to chce čas.

Co prožívá vrcholový sportovec, když ho zradí tělo?

Je to špatné. Navíc člověk jde do zahrání s tím, aby si zahrál, odejde od rodiny, od přítele, od všeho a když potom přijde takové zranění, je to psychicky hrozně náročné.

Stihla jste aspoň něco, co by se v běžné sezoně zvládnout nedalo?

Kdepak, bylo to možná ještě horší, než kdybych normálně trénovala. Když je člověk zraněný, musí chodit k doktorům, fyzioterapeutům, pořád se vyřizovalo něco s pojišťovnamy a další věci, takže jsem toho měla spíš víc, než abych mohla dělat ještě něco jiného. Alespoň jsem mohla být častěji v Čechách, víc jsem se viděla s přítelem, takže po téhle strážce to bylo dobré, že jsem se od toho odreagovala.

Pomohlo, že vám v únoru v Erfurtu prodloužili smlouvu? Získala jste větší jistotu?

Bylo to od nich milé. Minulou sezonu se první střední spojka zranila, takže jsem nastupovala jenom já, protože nikdo jiný nebyl. Odehrály jsme výbornou sezonu v německé lize i v Lize

mistrů, takže věděli, že ve mně něco je. A trenér mě už od listopadu uklidňoval, že mi dá času, kolik chci a že mi prodloužení nové smlouvy nabídnou, takže jsem žádné stresy neměla.

Jak potom vypadal návrat na hřiště?

Až od února jsem mohla začít pomalu hrát, takže trenér mě postupně zapojoval. Neměla jsem vůbec zápasové vytížení, fyzická se mi získávala těžko a bylo znát, že herní praxe chyběla. Hodně mi však pomohlo, že nám na březnovém reprezentačním srazu nám dali plán přípravy na šest týdnů před kvalifikací, abychom s Holanďankami zvládly běhat.

Koleno už bylo v tu chvíli v pořádku?

Pořád jsem si říkala, že bolest odezní, ale zase se stupňovala, dál to bylo takové divné. Už mě to štvalo, na trénincích jsem si musela říkat o všelijaké úlevy, že nemůžu, že mě koleno bolí. V dubnu jsem zase mluvila s panem doktorem Voráčkem, on potom odjel s tenistkami na Fed Cup a říkal, že až se vrátí, tak se dohodneme na dalším termínu. Ale už jsem mu volat nemusela, protože se to rapidně zlepšilo. Ne na sto procent, ale tak, že můžu trénovat naplno a dělat prakticky všechno. Byla jsem mile překvapená, musím za-

klepat, trenér mi pak dával i víc minut na hřišti, takže jsem byla spokojenější.

S Thüringenem jste obhájily německý titul, užila jste si ho stejně jako v minulé sezoně?

Jelikož to loni hodně záviselo i na mně a na jaře jsem odehrála všechny zápasy, tak jsem si tehdy oslavy užívala víc, byl to i první velký titul v mém životě. A teď jsem vlastně sedm měsíců nebyla plnohodnotným členem týmu a neodehrála jsem moc zápasů, takže to nebylo takové. Ale samozřejmě si toho moc vážím, poslední důležité zápasy jsem odehrála a aspoň něčím jsem přispěla, ale rozhodně to nebylo to samé jako minulý rok.

Naopak vítězství v Německém poháru vám uniklo. Proč?

Samozřejmě jsem chtěly vyhrát i pohár, ale věděly jsme, že v semifinále proti Oldenburgu to bude těžké. Celý zápas jsme dotahovaly, nakonec z toho byla remíza a sedmičky už jsou jen o štěstí, které se k nám nepřiklonilo. Tragédie se z toho nedělala, trenér hned po zápase řekl, že se musíme vzchopit a hned dalším utkáním o třetí místo se máme nahecovat na zbývající zápasy v lize. Chtěl nás povzbudit, po-

vedlo se mu to, my už jsme do konce sezony neprohrály a získaly titul.

V Lize mistrů jste opět skončily ve čtvrtfinále, vypadly jste s Larvikem, který nakonec za celý rok prohrál v Champions League jediný duel - finále. Vládla v klubu spokojenost, nebo byly Norky k poražení?

Larvik byl nad naše síly, to si musíme přiznat. A v klubu nás pochválili, vždyť to bylo skvělé, nikdo nepočítal, že bychom zase mohli postoupit takhle daleko, vlastně jsme vyrovnali historický úspěch z loňského roku. Takže spokojenost.

Co vám chybí, aby si Thüringen zahrál prestižní Final Four? Dvakrát jste byly hodně blízko.

No, já nevím, těžká otázka. A příští rok to bude ještě obtížnější. Myslím, že zkušeností už máme dost, ale ten jeden krok nám prostě ještě schází.

Bude mít klub v Lize mistrů opět vysoké ambice?

Určitě se zase bude chtít postoupit ze základní skupiny, ale bude to opravdu těžké, protože nám odcházejí dvě klíčové hráčky a myslím si, že nemáme moc adekvátních náhrad. Jsem sama zvědavá, jak to příští sezonu zvládneme. Ale

Člověk jde do zahraničí s tím, aby si zahrál, odejde od rodiny, od přítele, od všeho a když potom přijde takové zranění, je to psychicky hrozně náročné. Bylo ubíjející pořád čekat, jestli se to zlepší, nebo ne.

pro klub je vždycky nejdůležitější získat domácí titul a Liga mistrů je něco navíc.

Než jste odešla do Německa, strávila jste rok ve francouzském klubu Mios Biganos. Sice vás přemlouvali, abyste zůstala, nabízelí lepší podmínky, ale přesto jste odešla. Bere te to jako životní rozhodnutí?

Udělala jsem dobře, že jsem šla do Německa. Je mi i bližší, když jsem odcházela do zahraničí, neuměla vůbec francouzsky, bylo to strašně daleko a neměla jsem skoro žádné volno. Když jsem se vrátila blíž k domovu, blíž k příteli, tak i po psychické stránce to pro mě bylo jednodušší, jazyk jsem znala trochu ze školy, takže se v podstatě domluví, mám tam kamarádky ze Slovenska a všechno mi tam v tomhle smyslu vyhovuje víc. A když mi bylo smutno, sedla jsem do auta a jela jsem do Prahy, kde jsem byla za tři a půl ho-

diny. Zatímco ve Francii jsem se trápila, šlo o malé město, kde nebylo kam jít a trvalo mi celý den, než jsem doletěla domů. Po psychické stránce je to pro mě v Německu určitě jednodušší.

Váš přítel Štěpán Koreš, fotbalista Slavie, mluvil o tom, že by vám chtěl být blíž. Nerýsuje se pro něj nějaké angažmá v Německu, třeba i v nižší soutěži?

O to jsme se snažili tenhle půlrok, byl dvakrát na testech, řekli mu, že může začít trénovat ve čtvrté německé lize v Nordhausenu, ale ani mu nenabídlí konkrétní smlouvu. A Štěpánovi teď končí ve Slavii kontrakt. Uvidíme, co nastane, možná od sebe budeme ještě dál, než jsme byli doteď.

Musí to být těžké ve vztahu dvou sportovců. Stihnete aspoň společnou dovolenou?

Na dovolenou se těším, ale zatím se nikam nechystám, protože to s přítelem máme vážně obtížné. Ve fotbale je to jinak, v půlce června už začínají trénovat, zatímco my končíme s reprezentací. Takže nám to asi zase letos nevyjde.

Náladu na konci sezony vám asi muselo pokazit kvalifikační play-off, v němž jste s českým národním týmem nepostoupily na mistrovství světa. Co bylo ve dvojutkáni proti Nizozemsku špatné?

Nepostoupili jsme i přesto, že jsme tři ze čtyř poločasů o gól vyhráli. Rozhodlo dvacet minut druhé půle v Nizozemsku, kde se nám nedařilo v útoku a do stávali jsme laciné branky. Zbylé tři poločasy jsme dodržovali to, co jsme si před zápasy řekli. Výhrou v Mostě jsme si dokázali, že se dá hrát a vyhrát s každým.

IVETA LUZUMOVÁ

- narodila se 3. dubna 1989 v Písku
- začínala s plaváním, ale utekla k házené, kterou potom hrála i její starší sestra Martina
- od malička platila za velký talent, prošla všemi mládežnickými reprezentacemi
- v seniorském áčku debutovala v roce 2009 a několik sezon patří k jeho klíčovým oporám
- kariéru nastartovala v Sokolu Písek, už v osmnácti patřila k nejlepším kanonýrkám interligy
- se svým rodištěm se loučila v roce 2012 stylově – coby královna stříbrných dovedla tým k historickému bronzu
- následně přestoupila do klubu Mios Biganos, kde přes velký zájem Francouzů zůstala jen sezonu, chtěla blíž k domovu
- s týmem Thüringer HC potom během dvou let dvakrát vyhrála německý titul
- od roku 2009 pravidelně nastupuje v evropských pohárech a během šesti sezon v nich nastřílela přes 200 gólů
- dvakrát si s Thüringerem zahrála čtvrtfinále Ligy mistrů
- dvakrát vyhrála anketu o nejlepší českou házenkářku roku
- získala titul bakaláře na vysoké škole ekonomické a studium jí pomohlo i k házenkářským úspěchům – stala se akademickou mistryní světa

DALŠÍ MISTROVSTVÍ JÍZDA. A CO HA

ERVÍN SCHULZ, MF DNES

Jiná sezona, odlišný systém extraligy. Ale na trůnu zůstal stejný panovník. Plzeň dál vládne mužské házené v Česku. Po loňském triumfu zvládl Talent M.A.T. i rok obhajoby a hráči po sobě v polovině května znovu mohli v euforii stříkat proudy šampaňského.

LOVSKÁ ATTRICK?

Titul je na správné adrese, stačí letmý pohled do statistik. V základní části Plzeň nabrala 35 bodů, o čtyři více než druhé Zubří. Celé lize kralovala defenziva Západočechů, jako jediní stlačili počet inkasovaných gólů pod 500. Spojka Milan Škvařil se prostřílel mezi elitní čtveřici střelců (190 branek). A play-off? V deseti utkáních tým jedinkrát prohrál, hned ve druhém čtvrtfinále jej doma „nachytil“ Frýdek-Místek. Ale semifinále s Karvinou i finále s Lovosicemi už Plzeňští zvládli v nejkratším možném termínu - soupeře zvalcovali 3:0 na zápasy.

„Absolutně spokojení asi nemůžete být nikdy. Nicméně máme za sebou hodně dobrý rok. Za celou sezonu i s vyřazovací částí jsme prohráli pět utkání. To svědčí o tom, že tým má sílu, chce být úspěšný. Obhájit titul je vždycky složité a jsem rád, že se nám to podařilo i v jiném herním systému. Jedinou kaňkou je, že se nám zase nepodařilo vyhrát Český pohár. Tahle trofej nám zatím uniká,“ říká plzeňský trenér Martin Šetlík.

Lovosické děja vu

Ještě zpět k finále. Bylo to plzeňské děja vu. Stejně jako loni totiž tým odpálil mistrovské oslavy v Lovosicích. Před rokem triumfoval kolo před koncem nadstavbové skupiny o titul, letos ovládl finálovou sérii. A jak! „Lovci“ po celý třetí duel vedli, toužili sérii ještě zvrátit, stejně jako se jim to povedlo v semifinále s Brnem. Až tři minuty

před koncem Škvařil strhl vedení na stranu Plzně a stejný hráč 52 vteřin před koncem upravil stav na 22:21. Ještě nebylo rozhodnuto, po faulu na Sýkoru házel už po čase sedmičku Chroustovský. Jenže 45letý Motlík, plzeňský hrdina mezi tyčemi s vizáží herce Pomejeho, míč lapil a pak v euforii prchal před rozjásanými spoluhráči napříč halou.

„Rozhodují i nervy a já je ve svých letech už neměl. Chroustovský předtím střílel sedmičku po ruce a já vsadil na to, že další pokus změni,“ popisoval pak Motlík, který jako první zvedl nad hlavu novou mistrovskou trofej z dílny sochaře Jakuba Flejšara. A pár dnů po sezoně si nestárnoucí gólman došel i pro cenu pro nejužitečnějšího hráče extraligy. „Nekončím, už mám podepsanou smlouvu na další sezonu,“ vzkázal zároveň odhodlaně všem protivníkům.

Však také není důvod, aby Plzeň o jeho služby nestála. „Sezona dopadla skvěle, pro nás i pro naše fanoušky. Před rokem jsme mančaft dokázali udržet pohromadě, teď nás další úspěch může posunout zase dál. V tom chceme pokračovat,“ prohlašuje Martin Šafránek, jeden z šéfů Talentu M.A.T. Plzeň.

Odešel Petrovský, tým posílí Jonáš

Mistr chce dál budít respekt a soupeře drtit. Ale otázka zní - zůstane mu letošní síla? Je jasné, že tým se tentokrát nevyhne obměně. Pivot Petrovský,

o kterého už loni stál slovinský Mari-bor, míří do polského Azoty-Pulawy. Stane se tak spoluhráčem reprezentačního partáka Sobola. „Tři roky, dva tituly. Co víc si přát?“ zhodnotil dvoumetrový obr svou plzeňskou éru. „Je jasné, že bez Plzně bych se nedostal tam, kde jsem. Teď chci jít dál, zkusit novou výzvu,“ řekl 22letý Petrovský. Minimálně na půl sezony Plzeň přišla i o dalšího reprezentanta, levorukou spojku Linharta. Ten se v červnu podrobil plastice vazů v koleni. „Věřím, že v lednu do toho naskočí. Ale levou stranu jsme potřebovali kvalitně doplnit,“ míní Pavel Drobil, jednatel společnosti Házená Plzeň a další muž z nejužšího vedení klubu.

Z Lovosic proto klub na levou spojku angažoval 21letého Josefa Jonáše, který prošel všemi mládežnickými reprezentacemi, na křídlo pak stejně starého Davida Poloze ze Zlína. Tam naopak míří z Plzně Martin Kavka, na západě Čech končí i Lukáš Horký.

„Ještě se poohlídíme po jedné posile a kádr doplní naši dorostenci. Čeká nás hodně práce, kvůli zranění Linharta se změni pravá strana, Jonáše a Poloze musíme co nejrychleji zapracovat do našeho systému. A u mladých se uvidí, jak se adaptují. Potřebují čas, dva tři roky potrvá, než se prosadí,“ plánuje Šetlík.

Plzeň znovu zkouší Pohár EHF

Plzeň touží uspět i na evropské scéně - stejně jako loni zkouší štěstí v Poháru

EHF. A tomu odpovídá i scénář letní přípravy, která začne 19. července. Tým čeká kondiční soustředění v Rakousku, turnaj v Balingenu za účasti týmů 1. a 2. bundesligy, další herní test obstará turnaj v Lucembursku, kde startují i kluby z nejvyšší francouzské soutěže. V Plzni se pak představí třeba Erlangen či další německý

tým Hüttenberg, kde působí bývalý reprezentant Alois Mráz.

„Když budete zdraví a bude nám přát los, jsme schopní přejít přes dvě předkola do základní skupiny Poháru EHF,“ věří kouč Šetlík.

K tomu si můžete vsadit, že Plzeň vyhlásí i smělý extraligový plán - završit zlatý hatrick.

PĚT PLZEŇSKÝCH TRIUMFŮ

1974

trenér: Václav Eret

Zářilo hlavně reprezentační trio Haber, Jarý, Krepindl. Tehdejší Škodovka slavila už tři kola před koncem po domácí výhře 20:16 nad Duklou. Soutěž se hrála dvoukolově každý s každým.

1998

trenér: Vladimír Haber

Éra plzeňského Kovopetrolu a mecenáše Jaroslava Kokeše, tým nabitý esy jako Šetlík, Tonar, Pauza, Bečvář, Bokr, Blecha, Mráz či bratři Štochlové. Finálovou sérii s Karvinou vyhrála Plzeň 3:0.

1999

trenér: Vladimír Haber

Úspěšná obhajoba, ze zlatého týmu z předchozí sezony odešel jen Nocar vojančit do Dukly. V dramatickém finále, ve kterém se dva zápasy hrály na zimním stadionu ve Frýdku-Místku, rozhodla Plzeň až v rozhodující páté bitvě doma.

2014

trenér: Martin Šetlík

Talent M.A.T. oslnil v základní části sérií 14 výher v řadě! A formu si přenesl i do nadstavby o titul. Sedm zápasů = sedm vítězství. Už kolo před koncem hráči bouchali šampaňské po těsné výhře v Lovosicích 29:28.

2015

trenér: Martin Šetlík

Nejvyšší soutěž se po pěti letech vrátila k play-off. Obhájci titulu ovládli už základní část. A v play-off klopýtli jedinkrát, hned ve druhém čtvrtfinále v azylu haly Slavie VŠ podlehli Frýdku-Místku 25:26. Další duel na Moravě rozhodli v dramatickém sedmimetrovém rozstřelu, až pak soupeře zlomili. V semifinále s Karvinou a ve finále s Lovosicemi už Plzeň kralovala.

DOSTAT SEM KVALITNÍHO HRÁČE ZE ZAHRANIČÍ JE HODNĚ TĚŽKÉ, ŘÍKÁ TRENÉR ŠETLÍK

Chvilí přemýšlel, jestli má pokračovat, ale nakonec trenér házenkářů Talentu M.A.T. Plzeň Martin Šetlík vyrazí s týmem za další výzvu. „Pokusit se o třetí titul v řadě je velké lákadlo. Nejen pro mě, i pro kluky. Je to další výzva, s tím do nové sezony půjdeme. A bude to pro nás zase o něco těžší,“ předpovídá 46letý Šetlík.

Patříl jste k těm, kterým se play-off příliš nezamlouvalo. Změnil jste po zisku titulu názor?

Ten mám pořád stejný. Samozřejmě atraktivita play-off pro diváky je jasná, haly byly v play-off plné. I když my jsme trošku v jiné situaci, protože lidi na házenou v Plzni začali zase chodit, celou sezonu jsme měli výborné návštěvy, což je skvělá zpráva. Ale dál zastávám názor, že když se v play-off zraní jeden dva hráči ze základu, je po všem. Ti se

vám neuzdraví za tři dny a silné lavičky v Česku prostě schází, ekonomicky na to kluby nemají. To je jediné, čím pro mě play-off znehodnocuje dlouhodobou část. Ale tím se nevymlouvám, podmínky jsou pro všechny stejné.

Je vůbec šance přilákat do české extraligy kvalitní zahraniční posily?

Když na to budou peníze, proč ne. Nebudeme si nic nalhávat, česká základna je malá a kvalitních hráčů tady tolik není. Ty nejlepší si kluby dobře chrání. Ale dostat sem kvalitního hráče je složité. Každý rok se i v Plzni objeví dva tři hráči z bývalé Jugoslávie, vím, v jaké cenové relaci se můžeme pohybovat. Jenže když vzít někoho zvenku, musí to být hráč, který bude hned posilou. Ne, že s ním rok musíte pracovat. A v tom je ten problém, protože takového házenkáře extraligové kluby momentálně zaplatit nemohou.

Plzeň už odhalila nějaké změny v kádru, jak se tým změní?

Změní se nám hlavně pravá strana, zraněný Petr Linhart do toho naskočí až po Novém roce. Takže tam ho zastoupí Jonáš, kterého musíme zapracovat do našeho stylu hry. A další levák Poloz bude alternovat na křídle. Potřebujeme, aby oba rychle zapadli a vstřebali herní styl. Ztrátou je samozřejmě odchod Petrovského, v Plzni končí i Kavka s Horkým, což byli první střídající hráči. Doplníme to z vlastních řad - z dorostu přijdou Bičičtš, Kuba Strýc, Šafránek, Herajt a Jakub Tonar. Bude to trošku přechodný rok, ale hlavní je, abychom se zase posunuli o kousek dál.

Zároveň vás čeká Pohár EHF. Je reálné proboujet se do skupinové části?

Bude to náš cíl. Ale je jasné, že hodně záleží na losu. Když budeme zdraví a los bude přát, jsme konkurenceschopní přejít přes dvě kola a dostat se do základní skupiny. I proto jsme si do letní přípravy naplánovali utkání s kvalitními zahraničními celky. Tuhle konfrontaci hráči nutně potřebují, pokud i v evropských pohárech chceme něco dokázat.

A k tomu vyhlásíte znovu útok na titul, že?

Zlatý hatrick by byl skvělý. Ale bude to zase těžší než letos. Tradiční kluby v extralize projevují kvalitu - Zubří, Karviná, Dukla... Teď se k tomu připojilo i Brno, které se posouvá výš a výš. Je to o pěti šesti mančaftech, které myslí na titul.

PO DRAMATICKÉ SEZONĚ MOSTECKÁ NADVLÁDA TRVÁ

Na hlavy si nasadily legrační oranžové paruky a zase si užívaly radostné třeštění. Házenkářky Mostu zkompletovaly zlatý hattrick, český titul získaly potřetí za sebou. Jejich vláda však nebyla neotřesitelná, jak by se mohlo na první pohled zdát, v průběhu sezony zažívaly staronové šampionky vedle vítězných momentů i bolavé pády. Stejně jako ostatní týmy, takže uplynulý interligový ročník rozhodně nenudil. Naopak.

PAVEL RYS, iDNES.cz

Mostu odešly před sezonou do zahraničí dvě klíčové střelkyně Hana Martinková a Petra Beňušková, které měly nahradit Lucia Súkenníková se Simonou Szarkovou. Slovenské reprezentantky začaly brzy plnit roli opor, potom však ze sestavy z nejrůznějších důvodů vypadly elitní spojky, kabinou se prohnala chřipka a severočeský tým musel navíc investovat síly i do Poháru EHF, kde nakonec vypadl ve třetím kole s favorizovaným ruským sokem z Rostova na Donu.

„Přežít podzim,“ vyhlásil trenér Dušan Poloz krizový stav. Severočeský celek nakonec v kritickém období ovšem nepřežil uznávaný kouč - po osobních rozepřích v klubu soubor úřadujících mistryň opustil. To byla velká rána do pohody a sebevědo-

mí hráček, které však ukázaly srdce i svou třídu a pod vedením Polozova nástupce Ľuboše Hudáka se dál hnaly za triumfem ve WHIL.

Když pět kol před koncem porazily v přímém souboji o první místo ambiciózní Michalovce, interligový titul měly blízko. Stačilo „jen“ do konce vyhrávat. Jenže potom přišla remíza v Partizánskem, která srazila Most v tabulce zpátky za luventu. Michalovce už si prestižní prvenství pohlídaly a svou momentální dominanci na jaře potvrdily i ve slovenském play-off, v němž bez zaváhání dokráčely k pátému slovenskému titulu za sebou.

I obhájkyně stříbra ze Slavie vykolejil nečekaný odchod trenéra, Tomáš Hlavatý zmizel v březnu do Maďarska a Pražanky si oproti loňsku pohoršily o jednu příčku. „Škoda, že jsme

nezvládli semifinálovou sérii s Porubou, ale každá získaná medaile je úspěchem a já holkám moc děkuji za odvedenou práci,“ přehnaně netruchlil dosavadní asistent Richard Řezáč, jenž ve zbytku sezony dirigoval Slavii společně s reprezentační rozehrávačkou Kateřinou Keclíkovou.

Situace tak využila Poruba, která se vyvarovala vážnějších otřesů a mohla dokonce přervat nadvládu Mostu a vrátit se po třech letech na český trůn. Před startem nového ročníku se přitom nesvazovala přehnanými ambicemi. „Pro nás má tohle stříbro cenu zlata,“ upozorňoval šéf lavičky ostravského týmu Jan Beňadik. „Sezona byla doopravdy úžasná. Uspěli jsme v Challenge Cupu, kde nás ve čtvrtfinále vyřadil až pozdější vítěz soutěže - francouzský Biganos, získali jsme bronz

v interlize a finále s Mostem jsme prohráli až ve třech zápasech. Před sezonou jsme na takové výsledky rozhodně nemysleli. Tohle byl jen začátek dlouhé cesty týmu a hlavně party, která se tady v létě dala dohromady. Tým celý rok tvrdě pracoval a byl za to takto odměněn."

Po tříleté pauze se do hry o medaile vrátila Olomouc, přitom začátek vypadal z jejího pohledu hrozně - družstvo podušila série šesti porážek za sebou. Hanačky však poté zaakcelerovaly z nuly na dvacet bodů, což nakonec na postup do play-off stačilo. Na víc ještě ne. „Medaile nebyla zase tak daleko,“ podotkl olomoucký trenér Jan Bělka. „Určitý posun vidím i ve výsledkové části, na podzim jsme na Slavii prohráli o 22 gólů a teď jsme s ní v zápasech o bronz hráli vyrov-

naná utkáni. Snad budeme mít za rok zase možnost se o medaile poprat,“ zadoufal.

Souboj o čtvrtou příčku v českém pořadí WHIL měl vzrušující náboj, v týmech za elitní trojkou Most, Poruba, Slavia dobře věděli, že kýžená čtvrtá pozice mezi českými celky znamená nejen možnost bitev o stupně vítězů, ale hlavně klid od nevyzpytatelných bojů o záchranu v navazující skupině o páté až sedmé místo. Smúlovatou kartu nakonec schytl Zlín, kterému play-off uniklo o jediný bod.

„K možnosti bojovat o medaile nám nechyběl jeden bod, ale jeden gól. A to opakovaně, v několika zápasech,“ míní Peter Sabadka. „Progres týmu byl patrný a jsem přesvědčen, že dostat se do play-off, na medaili bychom dosáhli. Minimálně Slavia byla letos hratelná a bě-

PLAY-OFF O ČESKÝ TITUL

Semifinále:

Poruba - Slavia 2:1
(22:30, 27:24, 32:23)
Most - Olomouc 2:0
(31:21, 38:23)

O třetí místo:

Slavia - Olomouc 2:0
(28:27, 30:26)

Finále:

Most - Poruba 2:1
(23:24, 32:18, 27:19)

Pořadí skupiny

o páté až sedmé místo:

(V závorce bonifikace za umístění základní části)
5. Zlín 7 bodů (3), 6. Veselí nad Moravou 6 (1), 7. Písek 3 (0).

hem sezony jsme se všemi celky z popředí odehráli výborné zápasy," citoval zklamaného zlínského kouče Deník.

Tak snad za rok? Zlín se sice nepřihlásil do evropských pohárů, s čímž ještě nedávno koketoval, ale vedení klubu zahání obavy z možných finančních problémů a zřejmě udrží i nejlepší českou kanonýrku ve WHIL Lenku Hradilovou, celkově pátou za čtyřmi slovenskými konkurentkami, která se prostrčila až do reprezentačního áčka. „Zůstávají také slovenské opory Tóthová s Droťarovou, od kterých příští rok čekáme více," dodala členka zlínského výkonového výboru Daniela Sobieská.

Největší veletoce zažili ve Veselí. Po skvělém začátku soutěže odešel do Mostu kouč Hudák, u týmu plného mladých hráčků se postupně vyměnili další čtyři trenéři a na Slovácku se nakonec třáslí o setrvání v interlize až do posledního zápasu. „To nikdo nezažil a nedalo se to předpokládat," kroutil hlavou generální manažer klubu Miloš Kőrösi.

Úlohu spasitele nakonec musel plnit sedmdesátník Jiří Zerzáň, v tuzemských podmínkách muž s mimořádným patentem na úspěch. „Splnil jsem svoji misi. Když jsem před třemi měsíci Veselí přebíral, tak to bylo proto, abych ho zachránil v interlize, což se podařilo. Nyní končím," mohl říct vítězoslavně novinářům poté, co jeho svěřenkyně odsoudily k sestupu Písek. „Byly to pro mě tři měsíce nervů. Nějaký čas trvalo, než jsem se s holkama sžil. Z výměn trenérů byly zblbnuté. Pomalu se to zlepšovalo a v posledních třech zápasech měl náš výkon už hlavu a patu," těšilo legendu. Zato písecké házenkářky ronily slzy, po deseti letech v interlize se zdálo, že mezi elitou končí. Od úvodu sezony skromný tým z jihu Čech upozorňoval, že jeho hlavním cílem je záchrana, bojoval o ni srdnatě, jenomže z posledního místa neutekl. „Jako trenér končím. Byl jsem v interlize čtyři roky a potřebuji pauzu," říkal po prohraném rozhodujícím utkání v emocích kouč Jan Slavík.

Ještě netušil, že jeho svěřenkyně WHIL

opustit nemusí. Česká strana totiž může do společné soutěže nominovat až osm účastníků a svého práva využila. Dostalo se tak na vítěze první ligy HC Plzeň, který postoupil o schod výš a bude plnit roli nováčka, i na Písek. O jeho žádosti zůstat v interlige rozhodovalo vedení Českého svazu házené. „Exekutiva schválila účast všech osmi přihlášených českých klubů,“ podotkl ředitel WHIL Jiří Konečný, který vysvětloval: „Tento klub dlouhodobě systematicky pracuje s mládeží, vychovává reprezentantky a je v tomto směru úspěšný.“ Ve WHIL by tedy měl v ročníku 2015/2016 nastupovat lichý počet třinácti družstev.

Kdo bude favoritem? Znovu Most, který se pokusí prodloužit své panování. Už teď je jasné, že může počítat třeba s návratem reprezentantky Martinkové, přijde však o svoje „štístko“ – sběratelka triumfů a kapitánka Petra Vítková přijala nabídku Slavia, kterou už povede ze střídačky. „Dostala jsem ohromnou příležitost. Vsadili na zkušenou hráčku, ale nezkusnou trenérku,“ řekla poté, co se s dressem Černých andělů po finále s Porubou rozloučila titulem. Brzy se ho bude snažit bývalým spoluhráčkám vyfouknout.

Nebo zaútočí Poruba? Vždyť šanci na zlato letos hýčkala do poslední možné

Obhájili jsme českého mistra, obhájili jsme Český pohár. Bohužel interliga nám nevyšla, to mě trochu mrzí. Ale zkusíme to příští rok, třeba to vyjde a přidá se k tomu i ta WHILka.

chvíle. V semifinále nejprve vyřadila rivalky z pražského Edenu, když zvládla nový způsob play-off hraného jen na dvě vítězná utkání s tím, že první duel se koná na hřišti hůře postaveného týmu v tabulce a případné zbývající dva na hřišti soupeře. „Letošní systém play-off je trochu ošidný pro lépe postavené týmy,“ poukázal už předtím na slávicistickém webu Richard Řezáč. „Ale všechny kluby si ho dopředu odsouhlasily a proto všichni měli dost času se na něj připravit. Po skončení letošního roč-

níku se určitě objeví jak zastánci, tak odpůrci nového systému,“ předvídal.

Poruba doma otočila sérii proti Slavii a ve finále potom ve své hale zaskočila i Most, když zvládla loterii sedmimetrových hodů. Na severu Čech však už na kýženou druhou výhru nedosáhla a Andělé znovu slavili. „Obhájili jsme českého mistra, obhájili jsme Český pohár. Bohužel interliga nám nevyšla, to mě trochu mrzí. Ale zkusíme to příští rok, třeba to vyjde a přidá se k tomu i ta WHILka. Byla to pěkná a úspěšná sezona,“ přidala na svazovém webu závěrečné hodnocení mostecká brankářka Dominika Müllnerová, která byla vyhlášena nejužitečnější hráčkou soutěže.

KONEČNÁ TABULKA WHIL

1. Iuventa Michalovce	22	18	3	1	672:514	39
2. Baník Most	22	17	2	3	635:451	36
3. Sokol Poruba	22	17	1	4	620:471	35
4. Slavia Praha	22	16	0	6	644:519	32
5. Duslo Šaľa	22	12	3	7	660:570	27
6. Zora Olomouc	22	10	0	12	570:556	20
7. HC Zlín	22	9	1	12	540:534	19
8. Slávia Partizánske	22	7	3	12	529:533	17
9. Veselí nad Moravou	22	7	2	13	563:583	16
10. Sokol Písek	22	7	2	13	507:596	16
11. Bemaco Prešov	22	3	1	18	445:611	7
12. ŠKP Bratislava	22	0	0	22	383:830	0

Continental
The Future in Motion

Objevte nejnovější technologie

vysokorychlostních
pneumatik
Continental.

Silné a sportovní vozy potřebují obzvlášť kvalitní pneumatiky, které dokážou přenést výkon automobilu na vozovku. Jen s nimi je možné si naplno vychutnávat špičkové jízdní vlastnosti - jako je dokonalá ovladatelnost nebo mimořádně rychlá akcelerace a brzdny účinek. Bohatá škála vysokorychlostních pneumatik Continental uspokojí i nejnáročnější požadavky.

www.continental.cz

TRIUMF LIŠEK Z BERLÍNA SI UŽILA I DVOJICE ČECHŮ

Loni na první pokus v domácím prostředí házenkáři Fűchse Berlín před rokem selhali a obsadili „jen“ třetí příčku. Letos už svůj útok na triumf ve Final Four Poháru EHF dotáhli do vítězného konce. A byli u toho i dva Češi – brankář Petr Štochl a levá spojka Pavel Horák.

ZDENĚK SOUKUP, IDNES.CZ

„Pro mě je to neuvěřitelné. Před devíti roky jsem přicházel do Berlína do druhé bundesligy a nyní jsme vítězi Poháru EHF,“ vykládal po finálové výhře nad rivalem z Hamburku (30:27) český brankář Petr Štochl. Pro něho měl naopak slova chvály asistent trenéra.

„Když na konci finále přišel Štochl, tak branku jednoduše zavřel. A to bylo hodně důležité,“ říkal Volker Zerbe.

Do statistik finále se dvěma góly zapsal i Pavel Horák. Závěrečný turnaj Final Four se hrál v Berlíně a Fűchse předtím v semifinále vyhrál nad slovenským Gorenje Velenje 27:24. A pro pořádek – v konečném úctování bundesligy obsadil tým sedmou příčku.

„Jako obhájce prvenství máme jistou účast v Poháru EHF i v příští sezoně,“ těšilo plzeňského rodáka Štochla. Jeho český parták už u toho nebude, Horák totiž přestupuje do Erlangenu. V týmu, který letos sestoupil z bundesligy, se potká s dalším z bratrské dvojice

Štochlů Janem. „Já už jsem s Honzou začínal v Ahlenu, tak se k sobě vlastně vracíme,“ usmál se Horák. A pak už oba povídali o pocitech po pohárovém triumfu a nastínilí, jak si představují další osud.

Považujete triumf ve Final 4 Poháru EHF za největším úspěch klubu na mezinárodním poli?

PETR ŠTOCHL: Asi ano, přestože ohromným zážitkem bylo i Final Four Champions League před třemi lety, v němž jsme po boji podlehlí v semifinále Kielu. Nicméně výhra v EHF Cupu je zkrátka asi ještě výš. Když vyhraje nějakou soutěž, zvednete ten pohár nad hlavu, pak jsou ty pocity nádherný.

PAVEL HORÁK: Zařadil bych to mezi tři největší úspěchy, i když u Final Four Ligy mistrů jsem ještě nebyl. To by byl asi vrchol, jelikož ta soutěž je o stupeň výš. Letošní triumf bych

přirovnal k vítězství ve fotbalové Evropské lize. Ale ono už jenom kvalifikovat se z bundesligy do pohárů je nesmírně obtížné. Já si vážím i loňského zisku Německého poháru. To bylo možná těžší než vyhrát EHF Cup, ale to je zase mezinárodní úspěch a ten se lépe prodává.

Bylo to o to pikantnější, že jste ve finále zdolali další německý celek – Hamburk? Byl to nejtěžší soupeř v Poháru EHF?

P. Š.: Tak on celý finálový turnaj byl pro nás velmi pikantní už tím, že se konal v naší aréně. Vloni jsme nezvládli semifinále a tak bylo očekávání veřejnosti letos ještě větší, že to zkrátka tentokrát zvládnout musíme. Vnímám jsem vcelku velký tlak, i od vedení klubu. Potom už bylo celkem jedno, proti komu nastoupíme. Všechny týmy, které hrají o evropský pohár, mají nespornou kvalitu. Samozřejmě

německé finále bylo sledovanější médií i fanoušky. Zápasy s Hamburgem jsou vždycky prestižní. Rozhodně to byl asi společně se Skjernem, se kterým jsme hráli ve skupině, nejtěžší soupeř.

P. H.: Spíš bych řekl, že to jen potvrdilo kvalitu bundesligy. Ale odrazilo se to i na diváckém zájmu, atmosféře to pomohlo. Přece jen němečtí fanoušci přijedou spíš než ti z ciziny, zvláště když se hrálo v Berlíně a měli to kousek. Jinak souhlasím s Petrem, že nás potrápil i Skjern ve skupině, u nich jsme prohráli. Ale i Nantes, na které jsme narazili ve vyřazovací části. A spoustu kvalitních celků jsme nepotkali, třeba další německý tým Melsungen.

Petře, vy jste byl už u postupu Berlína do bundeligy, dokázal jste si tehdy něco podobného představit?

P. Š.: Příští sezona bude moje desátá v Berlíně. Stačili jsme postoupit do

první ligy, zahrát si Final Four Ligy mistrů, vyhrát Německý pohár a teď dokonce EHF Cup. Takhle nějak jsem si to přál, ale že se to všechno opravdu povede, to je, myslím, vcelku zážrak. (úsměv)

To Pavel už pohárový úspěch měl, s Göppingenem. Jde to nějak porovnat?

P. H.: Ano, vyhráli jsme Pohár EHF v letech 2011 a 2012. Tehdy to byla ale jiná soutěž, hrálo se až do konce pohárovým systémem doma-venku, nebylo honosné Final Four. Po druhém triumfu Göppingenu se spojil Pohár EHF a Pohár vítězů pohárů, tím podstatně vzrostla konkurence. Teď je to nesrovnatelně kvalitnější soutěž.

Byli jste teď nějak speciálně odměněni?

P. Š.: Materiálně nikoliv. Pro mě byl obrovskou odměnou ten pocit bezprostředně po poslední chycené střele,

kdy už jsem věděl, že je rozhodnuto. To je to nejhezčí.

P. H.: Taky o žádném nevim. To má asi každý nějak zakotveno ve smlouvě.

Jak probíhaly oslavy přímo v Berlíně? Kdo byl jejich největším tahounem?

P. Š.: Oslavy začaly na společné party pro všechny týmy, odkud jsme se rychle vytratili na naši soukromou oslavu... Naši tradiční tahouni, Freddy Petersen, Heine (brankář reprezentace Heinevetter) a snad i trenér.. Ale vím to zprostředkovaně, sám už jsem v těch finálních fázích nebyl přítomen. (úsměv)

P. H.: To já musím říct, že s Göppingenem jsme slavili víc. Ale to bylo i tím, že tam je házená sport číslo jedna. Je to menší město, lidé s týmem žijí. Spousta fanoušků s námi jezdila na venkovní zápasy, po triumfu jsme s nimi slavili na balkonu radnice. Přišlo několik tisíc lidí. Tohle se v Berlíně nedá zažít.

Final 4 jste hráli doma. Bylo to spíš svazující, nebo naopak vás tenhle fakt hnal za úspěchem?

P. Š.: Jak už jsem uvedl, cítil jsem vcelku velký tlak. Nicméně v samotných zápasech nás vyprodaná hala hnala dopředu, diváci byli úžasní.

P. H.: Ono by nám to asi mělo pomoci, ale doma jsme hráli i loni a nedotáhli jsme to do konce. Prohráli jsme už v semifinále, takže jsme to všichni měli trochu v hlavách. Chtěli jsme na druhou vyhrát.

Nehledala se po pohárovém vítězství pak už těžko motivace pro bundesligu? I když u vás, Pavle, to bylo asi dané zraněním.

P. Š.: Samozřejmě po určitém vrcholu sezony je to trochu složitější, ale pořád je to bundesliga. A my si nemůžeme dovolit a ani nechceme hazardovat s pozicí, kterou jsme si vybudovali. Ani s přízní diváků. Chtěli jsme důstojně a kvalitně odehrát každý zápas.

P. H.: To mě už se závěr ligy netýkal. Dlouho jsem měl problémy s kolenem, ale pořád jsem s tím trénoval a hrál. Nakonec jsem si ale musel dát pauzu.

Co vůbec vy a vaše další spojení s Berlínem?

P. Š.: Já mám ještě rok smlouvu. Uvidíme, jak se bude situace vyvíjet pod novým trenérem, přijde i spousta nových hráčů. Skládá se tady vlastně nový tým, pod novým vedením. Pokud by to mělo zůstat jako v posledních letech, pak budu chtít změnit působišť. Mám před sebou několik posledních let aktivní kariéry na této úrovni a chci je strávit tam, kde budu cítit důvěru trenéra a budu mít pocit smysluplné práce. Tím mám na mysli, že budu-li předvádět odpovídající výkony, že taky budu hrát. Tento pocit teď v Berlíně nemám, člověk pak ztrácí chuť v takovém prostředí pracovat. Je těžké hledat motivaci a je pak i těžké předvádět výkony, které by mě uspo-

kojily. Chci mít zkrátka radost ze hry, bavit se zase házenou a nepůjde-li to v Berlíně, pak ji budu hledat jinde.

To Pavel mění dres už po sezoně, co vás k tomu vedlo?

P. H.: I já měl v Berlíně smlouvu ještě na rok, ale vedení mně oznámilo, že ji potom neprodlouží. Tím dali najevo, že se mnou nepočítají. Už letos jsem prakticky vůbec nehrál v útoku, nebyl jsem příliš spokojený. Zároveň s tím jsem dostal nabídku od několika jiných mančaftů a s Erlangenem jsem se prakticky okamžitě dohodl. Měl jsem dobrý pocit z jejich plánů, bavil jsem se i s trenérem. Chtějí se hned vrátit do bundesligy, udrželi celý tým pohromadě. To je signál, že to myslí vážně. A já jsem si chtěl zahrát tam, kde o mě stojí. Podepsal jsem smlouvu na dva roky. Věřím, že to bude fungovat, ale musí všichni makat naplno. A hlavně zůstat na zemi, nemyslet si, že hráli bundesligu a všechno půjde samo. Druhá liga

Tým bude v příští sezoně z poloviny nový včetně trenéra, takže si nedovolím odhadnout, jaké budou ambice. Změny nám ale mohou jen prospět.

není vůbec snadná, nelze nic podcenit. Už jsem ji hrál a vím, co nás čeká.

Byla pro vás prioritou zůstat v Německu?

P. H.: Samozřejmě, ale nebránil bych se ani dobré nabídce odjinud. Kdyby mně v Berlíně řekli, že o mě nestojí, už před Vánoci, hrál jsem na jaře ve Francii. Tam byl v zimě zájem, ale já chtěl ještě zabojet v Berlíně o prodloužení smlouvy. Teď v Erlangenu to pro mě bude nový impulz. Chci dokázat, že na to mám.

Petře, berlínské Lišky se přes léto hodně obmění, ale počítám, že ambice zůstanou stejné. Je to tak?

P. Š.: Tým bude z poloviny nový včetně trenéra, takže si nedovolím odhadnout, jaké budou ambice. Nicméně v právě končící sezoně jsme sice zaznamenali největší úspěch v historii klubu, ale neprezentovali jsme se podle mě nikterak přesvědčivě. I proto si myslím, že nám výrazné změny mohou jenom prospět.

Může se Berlín jednou alespoň přiblížit třeba věhlasnému Kielu?

P. Š.: Někdy možná, to ukáže čas. Zatím jsme však od Kielu na hony vzdálení. Nemyslím teď pouze výkony, ale i celkovým fungováním klubu a vůbec přístupu. Kiel je tradiční bašta házené. Je to naprostý fenomén. Takovou pozici vybudovat, to stojí spoustu let práce a sportovních úspěchů.

Teď vás čeká zasloužená dovolená. Už máte představu, jak ji strávíte?

P. Š.: To vím naprosto přesně. V klidu a pohodě v Čechách, v kruhu svých nejbližších. Možná pár dní na vodě, pár hradů a zámků... Zkrátka odpočinek, zejména pro hlavu.

P. H.: Tak já se musím dát hlavně zdravotně do pořádku. Zatím běhám po doktorech. A vedle toho si hledáme s přítelkyní byt.

Kdy se musíte hlásit zpátky do přípravy?

P. Š.: Volno bude pouze tři týdny, pak se budeme hlásit novému trenérovi.

P. H.: My začínáme už 6. července, to je

za chvíli. Druhá bundesliga startuje dřív než první a je tam víc mužstev. V tomhle směru jsem si moc nepomohl. (úsměv)

ZMĚNY V BERLÍNĚ

- po sezoně tým opouští islandský trenér Dagur Sigurdsson, jenž se bude věnovat výhradně práci u německé reprezentace, kterou vede už od srpna 2014. V Berlíně byl od roku 2009
- teď ho na lavičce vystřídá krajan Erlingur Richardsson, jenž vedl v sezoně 2012/2013 islandskou reprezentaci a naposledy trénoval Handball West Vídeň
- vedle Pavla Horáka (Erlangen) odchází i další hráči – Jevgenij Pevnov (Gummersbach), Konstantin Igrupulo (Kolding, Dán.) a Ilker Romero (ukončil kariéru)
- nahradit by je měli chorvatští reprezentanti Drago Vukovič (Lübecke) a Jakov Gojun (Paris SG), talentovaný Španěl Nacho (Puerto Sagunto), norský reprezentant Kent Robin Tønnesen (Wetzlar) a trenérův krajan Bjarki Már Elísson (Eisenach)
- dlouhodobé zdravotní problémy navíc mají Bartolomiej Jaszka, Milan Spoljarič a Colja Löfler a je velmi pravděpodobné, že se nezvládnout vrátit do vrcholové házené

ZPRÁVY Z HÁZENKÁŘSKÉ SLAVNOSTI

Setkání nejlepších týmů planety už po šesté hostil německý Kolín nad Rýnem. Jaké jsou zásadní zprávy z Final Four Ligy mistrů 2015, které suverénně ovládla Barcelona?

MIROSLAV NĚMÝ, MF DNES

Alfred Gislason, kouč německého Kielu, akci označil za „házenkářské Vánoce“ a kapitán jeho mužstva Filip Jícha doplnil: „V našem sportu na klubové úrovni asi nic většího není.“ A velkými slovy nešetřil ani nejužitečnější muž Final Four a zástupce vítězné Barcelony Nikola Karabatič. „Tahle trofej je náš svatý grál,“ uvedl.

Kolín nad Rýnem se na konci května tradičně mění v město házené zaslíbené. Skvělá organizace, nejlepší kluby, vyprodaná aréna pro 20 tisíc fanoušků. To jsou tradiční propriety - a samozřejmě ohromná kvalita na hřišti.

„Tak dobré zápasy neuvidíte ani na olympiádách či ve finále MS,“ řekl zmíněný kouč Kielu Gislason. Což má logiku: letní hry se konají ještě před startem sezony, těžko tedy po hvězdách chtějí rozehranost; navíc obecně platí, že špičkové kluby nabízejí ještě vyšší úroveň než národní týmy - opět logicky, když spolu borci v top oddílech trénují prakticky denně.

Vše vyčíslené je konstantou každého Final Four, rok 2015 nevyjímaje. Ale velká akce pochopitelně rodí pokaždé jiné příběhy. Zde jsou tři zprávy o stavu nejlepší klubové házené na světě.

Bravo, Barcelono! Aneb poosmé na trůnu.

Nikola Karabatič, onen „univerzální voják“ házené a věčně hladový sběratel titulů, si tentokrát mohl dopřát spokojenost: „Ani neumím popsat, jakou jsem zažil sezonu. Vždyť jsem v ní prohrál jediný zápas!“

Ano, tak zní bilance okořeněná krasojízdu francouzské reprezentace. Jejím základem je však konání Barcelony - i Messi a spol. můžou svým házenkářským partákům závidět. S výjimkou 6. prosince 2014, kdy Katalánci prohráli v polském Plocku v základní skupině Ligy mistrů 31:34, totiž Karabatičově družině dva body nesebral nikdo.

Proč? To ukázalo Final Four. Liga mistrů se v novém formátu hraje od roku 1993 a 8 titulů Barcelony je zcela výjimečných. Takoví jsou i noví šampioni: výjimeční. „V obraně i v útoku jsme zahráli fantasticky. Blížilo se to dokonalosti,“ radoval se kapitán Victor Tomas. Jistě, všichni z účastníků mají soupisky bez chyb, ale Barcelona potvrdila, že ta její byla ještě o cosí lepší.

Skvělou posilou se na levém křídle ukázal Gudjon Valur Sigurdsson. Dvoji-ce pivotů Nöddesbo - Soirhando, bran-

káři... Pokračovat se dá pozici za pozicí. Ale hlavně měla FCB „faktor X“. Muž, který se po trochu slabších letech a hlavně obvinění v sázkařské aféře zase pasoval do role nejlepšího hráče světa - Nikolu Karabatiče. „Tento ročník patřil mezi mé nejpovedenější,“ uznal francouzský voutsáč.

Sluší se zvolat: Ať žijí šampioni! Barcelona dělá házené tu nejlepší reklamu.

Table německého giganta.

Co s únavou?

Dvakrát zažil Filip Jícha s Kielem triumf v Lize mistrů. V roce 2010 byl on sám jakousi verzí Nikoly Karabatiče dneška - sám schopný rozhodovat, nezastavitelný, v životním laufu; ve finále dal 11 branek. V roce 2012 „Zebrý“ neprohrál ani jeden bundesligový duel a patrně nejkompaktnější kolektiv poslední házenkářské desetiletky to potvrdil i na evropské scéně.

Ale letos? „Pokud chceme vítězit, musíme pro to učinit více,“ láleřil brankář Andreas Palicka a nebyl v sebekritice sám. S výjimkou Arona Palmarssona zůstaly spojky Kielu očividně daleko za svými limity, Jíchu nevyjímaje. Však levoruký šutér Marko Vujan

smutně přiznal: „Poznali jsme, jak rychle nás soupeři potrestají, když nemáme svůj den.“

Jenže je tu ještě jeden faktor – a možná důležitější. Zatímco zbylí tři účastníci, Barcelona, Veszprém a Kielce, mohli dlouhodobě ladit formu na Final Four, Kiel přijel bez energie. Odhodlaní, touha, vášně? Jistě, na to mají Jícha a spol. kádr plný úžasných osobností; každý z hráčů plane pro trofeje.

Ale nohy byly o něco pomalejší, těla i mysl znavené. „Když se podívám na ostatní soupeře, jejich zápasové zatížení se tomu našemu ani zdaleka nepřibližuje,“ upozornil Gislason.

Islandský odborník stojí v čele těch, jíž by rádi drasticky omezili mezinárodní kalendář: nejen kvůli úspěchům svých klubů, ale obecně pro zdraví hráčů. Opony Kielu včetně Jícha zřídka projdou sezonou nezraněny. V 36 bundesligových duelech se najde možná 6 takových, v nichž si mohou odpočinout; k tomu se přičítají poháry domácí i evropské, kvalifikace, mistrovství světa a Evropy plus co čtyři roky olympijské hry.

A s tím souvisí zpráva třetí, poslední.

Vzestup „těch odjinud“.

Titul není daleko.

V letech 2012 až 2014 se v Lize mistrů zrodil „německý hattrick“, když postupně zvítězil Kiel, Hamburk a Flensburg. Jenže nadvláda země s nejlepší ligou na světě, zdá se, může skončit.

Roli hraje zmíněná zátěž hvězd; bundesligové superstars bojují s únavou i vážnými zraněními. A především jsou tu noví, hladoví dravci z jiných zemí. Maďarský Veszprém a polské Kielce mají na kontě dvě účasti ve Final Four za poslední tři roky. Mecenášové těchto oddílů neváhají investovat – zatímco v Německu se (jak velí tamní nátura) na účty klade prioritní důraz, sponzoři zmíněných dokáží utrácet; za vše mluví přestup Arona Palmarssona do Kielu. Půjde už o třetího hráče z Jíchova celku, jenž sem v poslední době zamíří.

Ovšem nejde jen o tyhle dva. Katarští šejkové, snad i povzbuzení úspěchem mistrovství světa v jejich zemi, hodlají dál nakupovat pro Paris St. Germain. Podceňovat není radno ani balkánský Záhřeb či Vardar Skopje, byť tamní donátoři umějí být vrtkavější než jinde. Veszprém s sebou do špičky vy-

tahuje Szegéd, díky Kielecům roste jiný polský celek z Plocku... Szegéd byl letos už ve čtvrtfinále, a tak bylo Maďarsko v této fázi nejvíce zastoupenou zemí!

Posledním, kdo rozbyl španělsko-německé oslavy, bylo v Lize mistrů v roce 2003 slovinské Celje. A jeho následovníci se už pomalu třesou na oslavy.

FINAL FOUR VE VÝSLEDČÍCH

SEMIFINÁLE

Kiel - Veszprém 27:31

(Jícha dal dva gól, ale německý klub nesplnil svůj cíl)

Barcelona - Kielce 33:28

(Katalánci ukázali, že jsou favoritem číslo 1)

O 3. MÍSTO

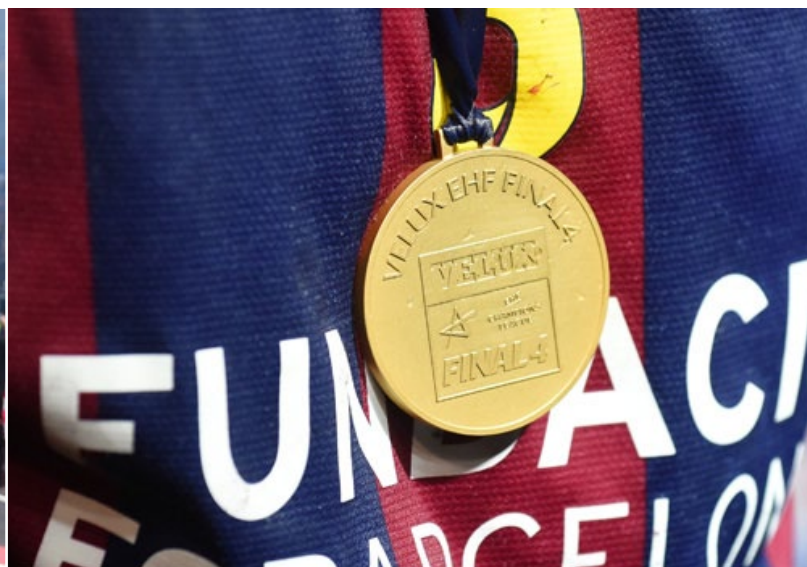
Kielce - Kiel 28:26

(v duelu poražených našel více motivaci klub z Polska)

FINÁLE

Barcelona - Veszprém 28:23

(senzace se nezrodila, titul míří poosmé do Barcelony)

Česká reprezentantka se vrátila z Německa a nastupuje do práce

MARTINKOVÁ ZPĚT V MOSTĚ: PŘEHODNOTILA JSEM PRIORITY

Zkusila to, ale nebylo to ono. Ryzí kanonýrka Hana Martinková si otestovala svou výkonnost ve druholigovém německém Zwickau. Rozhodně to nebyl propadák, po sezoně dostala od klubu nabídku na novou smlouvu. Jenže k ideálu měla její první a nejspíš i poslední zahraniční štace také daleko. „Mrzí mě, že Němky nedokázaly můj potenciál víc využít,“ posteskla si vysoká spojka, která se rozhodla k návratu do Mostu. Tam je doma, v dresu Černých andělů ji házená ukrutně baví. Zároveň ale v červenci nastupuje do civilního zaměstnání. Smysl života už vidí i jinde

Michal Košťuřík, deník SPORT

V září jí bude třicet. Nejvyšší čas pohlédnout házenkářské realitě do očí a plánovat i jiné věci, než jak překonat soupeřovu obranu. Přesně tohle Hana Martinková během posledního roku učinila. Když se jí naskytla možnost pracovat v oboru, který vystudovala, neváhala.

Od července bude 190 cm narostlá spojka pracovat na plný úvazek v Technických službách města Most jako ekonomka. Ve státním podniku jí začne nový život s novými výzvami. „Odpad bude pořád, tak doufám, že se ve firmě

uchytím,“ usmála se. „V Německu jsem trochu přehodnotila priority. Už vzhledem k věku. Házená musí jít malinko stranou, už nebude tolik času třeba na dva tréninky denně,“ uvědomila si. To však neznamená, že chce být na hřišti do počtu. Touha po úspěších v ní stále hoří, Mostu hodlá být nadále prospěšná. „Chci pořád odvádět co nejlepší výkony. Ráda bych s Mostem obhájila český titul a vyhrála Interligu, což se dva roky po sobě nepovedlo,“ sdělila pevným hlasem.

Jako ekonomka s bakalářským diplomem začíná a lehce ji svírají obavy, jak jí to v každodenní praxi půjde. „Nové prostředí, noví lidé,“ je zvědavá, co jí v TS Most čeká. „Zároveň musím říct, že se i těším. Je to pro mě krok dopředu,“ přesvědčuje.

Je možné, že v červnovém play-off proti Nizozemsku odehrála Martinková své poslední zápasy v národním týmu. Zároveň se nedá vyloučit, že se jí vše podaří skloubit a v reprezentaci bude pokračovat. Zatím jasno nemá. Musí si

promluvit s nadřízenými v práci i s trenérem Janem Bašným. K zaměstnání jí dopomohl klub. „Ale pak už bude na mně, jak budu platná,“ podotkla Martinková, která měla nastoupit už v červnu. Ovšem to ještě měla přednost házená. Naplno to rozjede od července. „V Německu jsem měla smlouvu do konce června, byla jsem tam přihlášená u zdravotní pojišťovny,“ vysvětlila.

V plánování budoucnosti se nikdy nevyžívala. „Ani jsem neplánovala, že to s házenou dotáhnu tak daleko,“ uculila se vyhlášená střelkyně, kterou bavilo i trénování dětí.

S krátkým angažmá v Německu se vítězka ankety o Nejlepšího sportovce Mostecka za rok 2011 loučila stylově. V posledním utkání druhé bundesligy zasypala sedmi góly tým Rosengarten-Buchholz, suveréna soutěže a postupujícího mezi elitu. Byla to malá náplast na to, že BSV Sachsen Zwickau zůstal posun o patro výš zapově-

„Byla to dobrá zkušenost a jsem ráda, že jsem si zahraniční angažmá vyzkoušela. Možná jsem to měla udělat dřív.“

zen. Třetí místo neodpovídá klubovým ambicím.

Mostecká hvězda vyrazila za hranice s tím, že vybojuje s novým zaměstnavatelem první bundesligu. To se nepovedlo a v podstatě tak nebyl důvod, aby Martinková ve městě, kde se za časů NDR vyráběly legendární automobily Trabant, zůstávala. „Byla

to dobrá zkušenost a jsem ráda, že jsem si zahraniční angažmá vyzkoušela. Možná jsem to měla udělat dřív,“ usoudila.

Svůj pobyt pouhých 130 kilometrů od domova označuje s úsměvem jako „roční prázdniny“. A to proto, že z ní byla poprvé v životě profesionální hráčka. O leháro však v žádném případě nešlo. Hlavně psychika dostávala zabrat. „Bylo strašně náročné pořád se soustředit jen na házenou, člověk nic jiného neměl,“ popsala. V začátcích jí pomáhala přítomnost české partačky Edity Vaňkové, která posléze odešla. Stejně jako trenér Jiří Tancoš. Ten skončil v půlce sezony. „První měsíc, co jsem tam byla sama, jsem si říkala, že je to dobrý. Ale pak už člověk nějakou společnost potřeboval,“ přivítala by společnost krajana.

Po Tancošovi převzala družstvo německá trenérka Daniela Filipová. Česká střelkyně s ní neměla problém, ale přála si, aby na ní víc stavěla. „Přišlo mi, že víc věří Němkám. To mě trochu mrzí,“ prohlásila s tím, že ke konci sezony už dostávala dostatečný prostor. Vstřelené branky to dosvědčují.

Na prahu třicítky si ostrá levá spojka, jejímž vzorem je Filip Jícha, ve Zwickau zvykala na jiný házenkářský styl. Měla vedle sebe mladé rychlé spoluhráčky, druhou bundesligu obecně ovládá dynamika a pohyblivost.

To nebylo úplně podle jejího gusta. S vysokánskou postavou Martinková pochopitelně nemůže nabídnout takovou pohybovou kreativitu jako dvacetileté gazely. „Pochopila jsem, že tady dlouho nemusím být,“ zasmála se v mírné nadsázce.

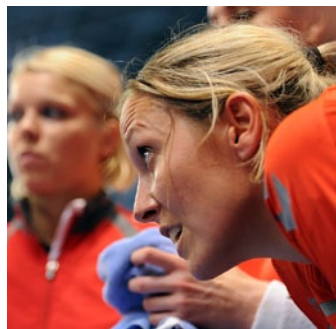
Vadilo jí rovněž to, že se hrálo příliš individualisticky, každá domácí hráčka dávala vpřed své ego. Němky se vyžívaly v soubojích jedna na jednu, lačnily po vlastním zviditelnění. Na potřeby zahraniční posily se nikdo moc neohlížel. „V Mostě jsem byla zvyklá, že holky pracovaly na mě,“ srovnala se svým bývalým působištěm. „Dlouho jsem se s tím prala. Možná jsem do toho jejich conceptu nepasovala,“ pokrčila rameny.

I proto už během ročníku obrátila svůj interest směrem k zaměstnání mimo palubovku. „Zdraví také není ideální. Neměla jsem sice vážné zranění, ale různé natažené svaly mě neminuly,“ obávala se možných budoucích komplikací s namáhaným tělem. Úderná spojka si ujasnila, že je potřeba přibrz-

dit a už nevalit kariéru za každou cenu dopředu.

Návrat do Mostu byl prioritou, s českým šampionem podepsala roční kontrakt. „Jen kdyby Most neměl zájem, možná bych se ve Zwickau anebo někde jinde domluvila na dojíždění,“ popsala rezervní variantu, na kterou nakonec nedošlo. Její mateřský klub svou ikonu v předstihu oslovil a dal jasně najevo, že o její služby opět stojí. Tím bylo vše dané. „Je tam nový trenér, ještě jsem s ním nemluvila,“ líčila před play-off s Nizozemskem.

O Lubošovi Hudákovi slyšela od asistentů, že jde o dobrého kouče. „V realizačním týmu je navíc spousta stejných lidí, za ten rok se toho až tolik nezměnilo,“ neobává se přivítání. Vždyť se vrací tam, kde je doma. Mostecké publikum miluje a ona je pro diváky modlou. Jedním ze symbolů úspěchu Černých andělů a jejich cesty na vrchol. „Už to chci dohrát v domácím klubu. Most je pro mě srdcová záležitost,“ shrnula Martinková, staronová hvězda Interligy.

HANA MARTINKOVÁ

Datum narození:

16. září 1985

Klub:

DHK Baník Most (v minulé sezoně BSV Sachsen Zwickau - 2. německá bundesliga)

Pozice:

levá spojka

Výška:

190 cm
Úspěchy: vítězka Challenge Cupu s Mostem (2013), účast na ME (2012), interligový titul (2013), český titul s Mostem (2013, 2014), triumf v Českém poháru (2014)

SBOHEM LOKOMOTIVO. V CHEBU UŽ SVÍTÍ HÁZENKÁŘSKÁ HVĚZDA.

Turnaj O štít města Chebu není nutné dlouze představovat. Vždyť během 42 ročníků se na něm bez přerušení vystřídalo více než 30 reprezentačních celků z celého světa. Samozřejmě ženských. S ženami je spojena také převážná část minulosti i současnosti chebské házené, která v dnešních dnech přechází pod novou hlavičku a na házenkářskou mapu zavádí nový oddíl – HC CheLK.

PETR SOBOL

Za vším hledej děti. Právě s potěrem je výraznou měrou spojena současnost, budoucnost a změny v házenkářském oddílu v Chebu, který Lokomotivu mění za Hvězdu. Pojďme ale krok po kroku... V Chebu funguje pouze dívčí, respektive ženská složka házené. Skladba družstev zdejšího oddílu je následující: příprava, minižákyně, mladší žákyně, starší žákyně a druholigové mužstvo žen. V soutěžním roce 2015/2016 se rozroste o kategorii mladších dorostenek. „Během loňského roku se nám podařilo úspěšně rozšířit členskou základ-

nu především v nejmladších kategoriích. Zde nyní trénuje asi 30 házenkářek v přípravce a malé házené,“ pochvaluje si příznivý vývoj, který v současné době není jinde pravidlem, trenér mládeže Radek Dvořák. Po důvodu mládežnické „expanze“ však není třeba dlouho pátrat. „Chebská házená již pátým rokem úspěšně spolupracuje s oddílem házenkářek Lázní Kynžvart a pod společným názvem CheLK již v loňském a letošním roce startuje na turnajích v žákovských kategoriích,“ vysvětluje vedoucí oddílu Petra Buchlovská.

V Chebu si ale dobře uvědomují, že se může jednat jen o přechodnou fázi. O růst, který se v dalších letech a kategoriích může zastavit. „Otázkou zůstává, zda s přibývajícím věkem děti nebude docházet k úbytku členské základny, ať již z důvodu školní docházky, přechodu k jinému druhu sportu nebo zábavy,“ přemýšlí vedoucí klubu. Vedení oddílu proto nezhálelo a tento problém, který v dalších letech může být závažným, začalo řešit se zdejšími fotbalisty z klubu FK Hvězda Cheb. Ti se už delší dobu ve spolupráci s míst-

ní základní školou snaží o zavedení třídy s rozšířenou sportovní výukou. Aby však taková třída mohla vůbec fungovat, je potřeba, aby byla složena z chlapců a dívek. Jelikož je fotbal ve městě klíčící a házená holčičí záležitostí, jeví se toto spojení jako zcela logické. Dalším důvodem nového spojení je, aby talentovaní fotbalisté a házenkářky vydrželi u „svého“ sportu co nejdéle a aby od něj v pozdějším věku neutekli jinam. „Při úspěšném fungování takové třídy, kdy bude sportovní činnost prokládána výukou a sport tak zůstane pro žáka jednou z priorit, je naděje, že ve spolupráci s pedagogy a rodiči zůstane dítě u sportu i v pozdějším, „rizikovém“ věku,“ dodává Petra Buchlovská.

Z LOKOMOTIVY JE HVĚZDA

V souvislosti s touto vizí pro další roky dochází k přestupu a přeregistrování oddílu házené z TJ Lokomotiva Cheb do FK Hvězda Cheb, jehož hlavním cílem je „usilování o udržení členské základny, jak v oblasti mládeže, tak kategorie dospělých.“ Výhodou házené v Chebu je

také menší konkurence ostatních sportů. „V našem městě nám v kolektivních sportech konkuruje jen florbal, v individuálních trochu atletika, ze které k nám postupem času některé dívky přicházejí,“ pochvaluje si trenér mládeže Dvořák.

ZPÁTKY DO HISTORIE

Zanechme na chvíli přítomnosti a vraťme se o několik let zpět. Kam přesně? Do počátku 50. let uplynulého století, během kterých se v Chebu začala hrát česká házená. Okolo roku 1956 místní mužské i ženské složky přešly k handballu. Právě tento rok v západočeském městě považují za letopočet vzniku místního oddílu, který se tak chystá na šedesátileté výročí.

V roce 1971 bylo za fotbalovou tribunu vybudováno nové antukové hřiště, šatny a o rok později byla otevřena sportovní hala. Chebská házená tak dále mohla kvést.

„Oddíl tehdy vznikl pod hlavičkou TJ Lokomotiva Cheb a výrazně se zvýšila sportovní činnost házenkářů a házenkářek,“ připomíná důležitá léta František

Vondrášek, který stál u zrodu chebské házené. V tomto období se proslavili také dva házenkáři, na které je místní oddíl náležitě pyšný - juniorský reprezentant ČSSR Alois Chmelíř, přes juniorku se až k reprezentačnímu družstvu dospělých dostala také Jaroslava Havlíčková.

O ŠTÍT MĚSTA CHEBU

Chebská házená v té době zažívala dobré časy a na základě úspěchů místních házenkářek se oddíl v roce 1974 rozhodl uspořádat první mezinárodní turnaj reprezentačních družstev. U jeho zrodu stáli hlavní protagonisté, pánové Štěpán Sláma a František Vondráček, který všech 42 turnajů organizoval jako sekretář. Do roku 1989 turnaj nesl název O štít vítězného února, od roku 1990 se hraje dodnes jako „O štít města Chebu“. Letošní ročník se hrál v březnu, Češky porazily Rakušanky, Bělorusky i reprezentantky Turecka a pohár udržely doma. „Chebská hala byla po dlouhé době do posledního místa, sedícího i stojící, zaplněna. Velikou zásluhu má pořádající oddíl FK Hvězda Cheb,

kteřý již druhým rokem tento turnaj organizuje pod svou hlavičkou. Turnaj nám dělá výbornou reklamu," těší Petru Buchlovskou, která si zároveň pochvaluje spolupráci s městem Cheb, Karlovarským krajem a místními firmami. Zrod turnaje nabídl Chebu i další možnosti a otevřel město české ženské reprezentaci. V roce 1976 se ve městě hrála první skupina mistrovství světa pořádaného na území tehdejšího Československa. Současná česká reprezentace má v Chebu pravidelně výcvikový tábor a sehrála zde spoustu důležitých kvalifikačních zápasů o postup na evropský, ale i světový šampionát.

ŽENY CHTĚJÍ VÝŠ

Ženské reprezentaci se v Chebu daří, o něco málo veselejší je to ale se zdejším klubovým ženským družstvem. Ten měl v minulosti slušně našlápnuť, v roce 2010 ale nastala nucená pauza. „Po neúspěšných sezonách, kdy nebyl zájem ze strany hráček a trenérů udržet v Chebu 1. ligu házené, došlo k nucenému ukončení činnosti a 1. liga

tak v roce 2010 opustila chebskou palubovku," vrátila se k nepříjemnému rozhodnutí Petra Buchlovská. Na mrtvém bodě ale situace dlouho nezůstala. O zachování chebské házené projevil zájem tým mladších dorostenek a oddíl se po třech letech přihlásil do 2. ligy žen. „Děvčata předvedla velkou bojovnost a snahu oživit ženskou házenou," potěšilo Petru Buchlovskou. Základ nového týmu vytvořily vytrvalé mladší dorostenky, které doplnily bývalé hráčky. V Chebu ale od comebacku čekali víc. Výsledky zatím nejsou takové, jaké si představovali. Letošní osmé místo je toho důkazem. Proto nastanou změny. Vrací se staronový kouč Josef Heřmánek, který by měl ve spolupráci se současným trenérem Jaroslavem Prokešem, společně s vracejícími se diváky na tribuny, vytáhnout tým do horní poloviny tabulky. A co budoucnost? Je v klubu někdo, kdo by ho v dalších letech mohl proslavit třeba i na mezinárodní úrovni? „Budoucí hvězda by mohla být, nebo spíš k ní má nakročeno, starší žákyně Ve-

ronika Dvořáková (ročník 2000), která se v lednu dostala na celostátní kemp házenkářských nadějí, na kterém se probojovala do skupiny Elite, tedy mezi nejlepších třicet," uzavřel Dvořák.

HC CHELK

„Nový“ oddíl, který na házenkářskou mapu vstupuje pod názvem HC CHELK a patří pod hlavičku FK Hvězda Cheb, v příštím roce zažije šedesátileté výročí od svého vzniku. Zatímco v minulých letech v Chebu fungovaly i chlapecké složky, teď je oddíl výrazně dívčí a dámskou záležitostí. Chebské ženy působí ve druhé lize, mládežnické kategorie jsou velmi slušně pokryty i díky spolupráci s Lázněmi Kynžvart, na jejímž základě od nové sezony zahajuje svou činnost mužstvo mladších dorostenek. Jedním z prioritních cílů klubu je zachování mládežnické základny, k čemuž by měla dopomoci i spolupráce s místními fotbalisty.

Jak probíhalo neúspěšné české tažení o Euro2016

BEZ KAPITÁNA I BEZ POSTUPU

Jaká byla česká kvalifikace o Euro 2016, proč budou házenkáři po osmi letech na kontinentálním šampionátu chybět a proč to Filip Jícha musel celé sledovat jen z dálky.

MIROSLAV NĚMÝ, MF DNES

Norsko 2008, Rakousko 2010, Srbsko 2012, Dánsko 2014... A série končí. Poté, co se dlouhé roky zdálo, že čeští házenkáři jsou na mistrovstvích Evropy již stálými hosty, poslední kvalifikaci k postupu nedotáhli. Z našeho pohledu smutné pořadí totiž zní takto: 1. Francie 12 bodů, 2. Makedonie 7, 3. Česko 5, 4. Švýcarsko 0. Tým koučů Jana Filipa a Daniela Kubeše neprošel na kontinentální šampionát do Polska, protože jeho zisky nestačily ani na roli nejlepšího z týmů na třetích místech napříč skupinami.

Takto neúspěšné české tažení o Euro probíhalo:

Zápas první:

lekce od velkých mistrů

Díky vymetené obloze byly vidět monumentální štíty Savojských Alp, na pozdní podzim bylo obecně velmi příjemně. A Daniel Kubeš si na chodbě užil přátelské setkání s bývalými spoluhráči z Kielu, s nimiž v roce 2012 vyhrál německý titul a hlavně Ligu

mistrů - objal se s Thierry Omeyerem i Danielem Narcissem. On se chystal na velkou trenérskou premiéru, to brankářská legenda Omeyer i mimořádný atlet Narcisse se stále převlékali do herního. Mohl vůbec nastat těžší start než na půdě úřadujícího olympijských vítězů a mistrů Evropy? Jen těžko. Taky to byl duel, v němž nové duo koučů nemohlo o bodech snít ani na chvíli. Francouzi, již při vší své velikosti někdy umějí hrát drobet profesorsky a proti kvalitativně nižšímu soupeři zvládnout pošetřit síly, se jednoznačně chtěli předvést svým fanouškům. A předvedli se - triumfem 41:25. Na české straně se v mimořádné formě ukázal na pravé spojce Petr Linhart; tým musel hledat nové tahouny, neboť kádr zdecimovala vlna zranění, hlavně mezi spojky. To se, bohužel, v kvalifikaci už příliš neměnilo.

Zápas druhý:

naděje, remíza, rozpaky

Kapitán Filip Jícha seděl ve zlínské hale jen na tribuně - a zíral. Naštěstí už

neměl berle, ale operaci kotníku, kvůli němuž se protáhl koncem předchozí a startem aktuální sezony, měl hodně daleko k aktivní účasti v domácím duelu s Makedonií. Ovšem ono se zdálo, že se i bez superstar rodí prvotřídní překvapení. Omlazená česká družina se prezentovala tak, jako by jí bylo zcela fuk, že proti nim stojí megahvězda Kiril Lazarov a další velmi kvalitní házenkáři prověřeni Ligou mistrů i velkými šampionáty. Navrátilce Ondřej Zdráhal byl k nezastavení, obrana dělala, tribuny bouřily a šokovaní Makedonci šli do šatem za stavu 18:11! Bohužel je však házená na zákraky příliš spravedlivým sportem. To, kdo má víc zkušeností i umu, se začalo projevovat. Dramatická koncovka ještě dala hostitelům šanci na výhru, ale rána Babáka těsně před klaksonem skončila jen na makedonském brankáři. Hotovo, 27:27. Lámaly se postupové šance právě zde? Těžko soudit zpětně s pocitem vojevůdců po bitvě. Férovější bude napsat, že i remíza byla na hraně, spíše za hranou možností výběru. Škoda, že rozjetý le-

voruký šutér Linhart tak dobré výkony v národním dresu od úvodního dvojzápasu již nedokázal zopakovat.

Intermezzo:

katarské herní vzepětí

Nejdelší společný čas v sezoně 2014/15 = soustředění před světovým šampionátem a následný turnaj v Kataru. Když už monitorujeme stav Filipa Jíchy: v prosinci se vrátil na palubovky, ale jeho slibnou formu v Dauhá zbrzdily střešní potíže tak silné, že ztratili několik kilogramů váhy a zasáhl až do třetího duelu MS. Na něm končí Češi výsledkově zklamání po 17. místě a zisku Prezidentského poháru, avšak herně povzbuzení triumfy nad Islandem, Ruskem či Běloruskem.

Zápas třetí:

vida, vítězná vlna pokračuje!

Ejhle, kapitán se znovu omlouvá. Filipa Jícha na jaře souží nejprve horečky a pak především problémy s tříslý, jež přerůstají ve velmi bolestivý zánět stydké kosti. Bez něj se tedy cestuje do Schaffhausenu na duel, který má málokterý sportovec v oblíbě - za povinným vítězstvím, ovšem na půdě potenciálně kousavého protivníka. Ve městě, kde dříve působili aktuální trenér Jan Filip, kouč brankářů Miloš Slabý, sportovně již penzionovaný pivot Václav Vraný i asistent švýcarského kouče Petr Hrachovec, se roky hrávalo v „konírně“, vedle níž skutečně byla ustájena zvířata, kvůli nimž fanoušci neměli používat klaksony, aby koně neplašili... Nyní má Schaffhausen halu krásnou a Češi tam po pěti výhrách v Kataru doplnili návazný triumf číslo 6. Pomohlo jim i nešťastné zranění domácí ikony Andyho Schmidta po srážce s Ondřejem Zdráhalou (střet se stejným mužem mimochodem vyřadil na MS jinou velkou osobnost světové házené, Arona Palmarssona z Islandu). Do vlasti se tým vrací s dobrou náladou a prvními dvěma body po vítězství 30:26.

Šance na to, aby omlazený tým sbíral po Kataru další lekce z házené vrcholné úrovně, padá, stejně tak mizí i hypotetická naděje na olympijskou účast v Rio de Janeiru.

Zápas čtvrtý:

dělo to, ale body zůstaly doma

Jícha dodržuje to, že když nemůže kamarádům pomoci na hřišti, posílá energii aspoň přímo z tribuny. Mluvíme spolu na schodech v útrobách plzeňské haly Na Slovanech, abychom unikli rachotu nadšených fanoušků - hvězda Kielu chválí tým Česka za výkon ve Švýcarsku a varuje, aby domácí odvetu náhodou nebyla zákeřnější. Ne že by snad Jícha musel dokazovat svou znalost házené takto, ale odhad má přesný. Dře to, ale jde to; tak zní heslo plzeňské soboty. Výkon je chvílemi rozpačitý, trenér Da-

niel Kubeš - tolik přísný stejně na sebe i na ostatní - vzdor plnému bodovému zisku po zápase kroutí hlavou; výsledek 29:25 ho nemůže zviklat v tom, jak moc rezerv u svých svěřenců viděl. Výhra číslo dvě nad stejným soupeřem je pro všesportovní fanoušky ve stínu propukajícího hokejového karnevalu, jen o den dříve v Praze a Ostravě odstartovalo mistrovství světa. Házenkáři bojují o šampionát evropský a jsou tam, kde si předsevzali. Celkově na pěti bodech s jistotou toho, že dosud nic nezkažili a proti papírově nejslabšímu účastníkovi skupiny neklopýtli. Blíží se velký finiš.

Zápas pátý:

svátek pro fanoušky, zázrak se však nekonal

Být reprezentační trenéři věřící, nepspí by museli dát na modlení a ptát se: Za co jsme trestáni? Stav kádrů připomíná dutinu ústní po přímém zásahu od boxera - rovnou 11 stabilních členů je mimo dosah, zranění kosí jednu oporu za druhou. Jak jinak: včetně kapitána. Jícha nepříjemnou záležitost se zánětem stydké kosti nedokázal pořádně vykurýrovat. V Kielu hrál pod prášky, občas „obětoval“ jeden duel v prospěch toho dalšího a důležitějšího, ale ne, v červnu už nemá sílu se znovu přemoci, tělo řeklo rázné dost. Znovu je v hledišti - nyní v Brně - a ještě před duelem komunikuje s velkým přítelem Omeyerem i aktuálně nejlepším hráčem planety Nikolou Karabatičem. Francouzi podruhé! Vzdor zdecimované soupisce je hala ve Vodově ulici plná, kdo by si taky nechal ujít házenkářský Dream Team, který na Moravu navíc dorazil s dalším titulem v podobě role čerstvých mistrů světa? Mladík z pražské Dukly, blondřatý čahoun Ondřej Šimůnek, si musí připadat jako ve snu: dostává příležitost k reprezentační premiéře a ve středu obranného bloku se snaží zastavit Karabatiče, Narcisse, obřího pivota Sorhainda... Jen bláhový divák by mohl Česku vyčíst, že by se snad

hráči nevydali na maximum či že by nebojovali srdcem. Jenže kvalitativním rozdílem mezi Francií a kýmkoli, kdo nepatří do užšího okruhu evropských medailových kandidátů, je v současné době jednoduše příliš krutý. Když bylo potřeba, „superšampioni“ zabrali. Po výsledku 24:34 se tleskalo jak vítězům, již předvedli pořádný kus umění s ulepeným míčem, tak poraženým: právě za zmíněnou kuráž a nebojácnost. A tak muselo skoro roční pouť kvalifikací rozhodnout až to úplně poslední utkání ze všech.

Zápas šestý:

hrdý konec se slzami v očích

Dovolte osobnější úvod – finální partie ve Skopje byla jedinou, kterou autor nemohl sledovat na vlastní oči, neb se tou dobou z práce pro svůj mateřský

list nacházel v Ázerbájdžánu na Evropských hrách. Tam panovalo drtivé horko a podobné žhavé peklo se očekávalo také v Makedonii. Téměř sedm tisíc euforických diváků bohužel vidělo výsledek 32:28 z pohledu domácích, což rozřešilo poslední postupové nejasnosti. Makedonci mohli bouchat postupové šampaňské a začít si objednávat na leden bydlení v Polsku, Česko poprvé od roku 2007 zažilo neúspěšnou kvalifikaci. „Ale to, že jsme hráli za hranicemi našich možností, mě činí velmi pyšným,“ prohlásil trenér Daniel Kubeš a Ondřej Zdráhala, navrátilce do týmu a jednoznačně hráč reprezentační sezony, dokonce mluvil o slzách v očích, jež se ale v tomto případě míslily s hrdostí. Šance na to, aby omlazený tým sbíral po Kataru další lekce z házené vrcholné úrovně, tedy padá,

stejně tak mizí i hypotetická naděje na olympijskou účast v Rio de Janeiru. Příští magnet nese název mistrovství světa 2017 ve Francii.

P. S. Ještě než začaly poslední dva duely, ukázal se Filip Jícha v Praze – jako staronový mistr Německa vyhlízející dovolenou, o níž mu klubovní lékaři nakázali klid, klid a klid; jeho potlučené tělo si žádá odpočinek. Ale fakt, že měl v kvalifikační sezoně „nulovou docházku“, nejspíš přispěl k tomu, že tentokrát svou budoucnost v reprezentaci nebude rozmyšlet přes léto. „Až budu zdravý, chci se důstojně rozloučit s kariérou v národním týmu,“ řekl. „A to znamená odehrát velký zápas před domácím publikem.“ Od kapitána to tedy nebylo žádné sbohem, ale pouze na shledanou.

AKČNÍ BALÍČKY MÍČŮ A LEPIDEL PRO KLUBY

VARIANTA 1

- vynikající tréninkový i zápasový míč **Solera**
- profesionální topmodel **Ultimate***
- nejlepší lepidlo na trhu **Select Profcare Resin 500 ml**

Obsah balíčku

10x Solera – 490,-/ks (standardní cena 790,-)

- dostupné velikosti 0, 1, 2, 3
- 2 barvy (červená nebo modrá)

3x Ultimate* – 890,-/ks standardní cena 1.490,-)

- dostupné v velikosti 2, 3

5x Profcare Resin – 690,-/ks (standardní cena 890,-)

- balení 500 m

Celková cena balíčku vč. DPH: ~~16820,-~~ 11020,-

VARIANTA 2

- oblíbený tréninkový míč **Mundo**
- nejlepší lepidlo na trhu **Select Profcare Resin 500 l**

Obsah balíčku

10x Mundo – 390,-/ks (standardní cena 590,-)

- dostupné velikosti 0, 1, 2, 3
- 2 barvy (zelená nebo oranžová)

5x Profcare Resin – 690,-/ks (standardní cena 890,-)

- balení 500 m

Celková cena balíčku vč. DPH: ~~8570,-~~ 5970,-

Pro další varianty akčních balíčků lze kontaktovat obchodního manažera Select pro ČR.

Petr Jiřík
select@hhsportif.cz | 602 752 978

České házenkářky v play-off doplatily na výpadek v prvním zápase.

ZAVŘENÁ BRÁNA NA MS. NIZOZEMKY BYLY LEPŠÍ.

Prokletá dvacetiminutovka! Výpadek v prvním utkání play-off v Arnhemu stál české házenkářky účast na prosincovém mistrovství světa v Dánsku. Na něm se naopak představí Nizozemky, které vyřadily Bašného soubor po výsledcích 33:23 a 23:25. Poražené těší aspoň hodnotná výhra v odvetě, které aplaudovala zaplněná mostecká hala. „Splnili jsme jeden ze dvou cílů,“ prohlásil kouč Jan Bašný. „Jsme zklamané. Zážitky z mistrovství světa a Evropy byly neskutečné,“ litovala neúčasti na MS křídelnice Jana Knedlíková.

MICHAL KOŠTUŘÍK, deník SPORT

Jak vysoko visel postup? Hodně a zároveň i málo. Reprezentaci zničil zpackaný úsek druhé půle první bitvy na soupeřově půdě. Tam nabraly Češky osudové manko. „Nehraje se na tři poločasy, ale na 120 minut. Takové hluché místo můžeme mít pět až sedm minut, ne dvacet,“ konstatoval trenér Jan Bašný.

Deset je dost

Půl zápasu to přitom vypadalo velmi nadějně. Hostující hráčky zaskočily favo-

rita, v pauze si hýčkaly jednobrankové vedení. Hrály zodpovědně, rozkouskovaly hru a nenechaly protivníka předvádět jeho rychlý atletický styl. Ze šatny ale pak přišel jiný tým. Na každé straně. Skóre se brzy otočilo a nabobtnalo až na konečný desetibrankový rozdíl. „Za všechno může vstup do druhého poločasu,“ věděla spojka Helena Štěřbová, hrající svůj předposlední duel v životě. Najednou nešlo nic, Nizozemky získaly křídla. „Přestaly jsme být efektivní

v útoku, nedokázaly jsme se prosazovat. Dělalý jsme chyby, byly vylučované a Holoňdanky začaly diktovat tempo. Dostaly se do toho. Z toho jsme měly největší a oprávněný strach,“ smutnila Štěřbová, která nedovedla vysvětlit, proč ke kolapsu došlo. Na psychiku to ale nesváděla. „Nemyslely jsme si, že lehce vyhrájeme. Nevím, jestli jsme se lekly vítězství nebo co za tím bylo,“ krčila bezradně rameny. Před odvetou byla realistkou, ale šance na

postup se nevzdávala. „V házené není nic nemožné. Jdou otočit i velké rozdíly, což nám ukázali před rokem chlapi proti Srbsku. Je fakt, že deset gólů je hrozně moc. Musely bychom předvést úžasný výkon. Když dvakrát zopakujeme první poločas a zapomeneme ten druhý, tak je to pořád reálné,“ plánovala.

Kouč uvažoval stejně. S výsledkem nebyl spokojený, to je jasné. Zároveň ale rozdmýchal optimismus. Poraženeckou náladu by v družstvu ostatně nestrpěl. „Vždy se dá něco dělat. De-

set gólů je dost, zvlášť proti takovému soupeři. Ale rozhodně nebudeme v Mostu jen proto, abychom odehráli odvetu a jeli domů,“ ujišťoval. Přál si, aby jeho svěřenky předvedly podobnou hru jako v první půli v Arnhemu. Proti ní neměl moc připomínek. „Byli jsme schopní se vrátet s jejich útoky, dařily se nám kombinace, které jsme měli připravené a z nich jsme dávali poměrně laciné i šťastné góly. Klíčový byl zásah rozhodčích na konci první půle, kdy Knedlíková čistě vypíchla míč, ale

ony ho vrátily Nizozemkám a ty vstřelily góly. Kdyby to bylo obráceně, tak... Ve druhé půli domácí vyměnili brankářku a ta nám hodně střel pochytila. Navíc hráčky si přestaly po některých akcích věřit a naše hra se sesypala,“ hodnotil výsledkově pokažené utkání. Češkám nepomohlo ani střelecké řádění uzdravené Ivety Luzumové, která se trefila hned osmkrát. Ostatní se k ní však nepřidaly. „Ve druhé půlce jsme nedávali góly a pak už to šlo samo. Když vstřelíme za dvacet minut dvě branky,

Jan Bašný „Jeden z cílů jsme splnili. Chtěli jsme v Mostě vyhrát a ukázat, že jsme s takovým soupeřem schopní hrát. Postup byl, bohužel, hrozně daleko.“

tak se nedá vyhrát," líčila Jana Knedlíková z maďarského Győru. Ta zaznamenala čtyři zásahy. Stejně jako Štěrbová. Smutná byla také brankářka Barbora Raníková. „Mrzí to. Chtěli jsme jít do odvety aspoň s nějakým přijatelným výsledkem, ale deset gólů je dost. Nikde však není psáno, že nemůžeme vyhrát v Mostu. A jestli je reálné vyhrát o deset branek? Když budeme hrát oba poločasy jako tento první, tak by to být reálné mohlo," přemýšlela dlouholetá opora národního týmu, která končí angažmá ve francouzském druholigovém Cannes.

Odveta s pochvalou

Zábavný teambuilding, který vymyslela Kateřina Keclíková s asistentem Janem Bělkou, pomáhal házenkářkám v naladěni na odvetu v Mostě. „Nalada je pozitivní a bojová. Celý týden jsme hráčky připravovali, aby podali co nejlepší výkon. Musíme být úplně ve všem stoprocentní, abychom mohli pomýšlet na úspěch," podotkl kouč Bašný před extrémně náročným úkolem. Dopředu bylo jasné, že postup se urodí jen za mimořádně příznivých okolností. Nizozemky, sedmý celek z posledního

mistrovství Evropy, jsou na vzestupu a disponují výraznějšími osobnostmi než současný český výběr. Hráčky ze špičkových zahraničních klubů braly postup na MS jako svou povinnost a přistoupily k práci důsledně. V prvním utkání si vybuodovaly dostatečný náskok, aby jely do severočeské házenkářské bašty v klidu a se zdravým sebevědomím.

To všechno nakonec prodaly i na hřišti, ačkoliv se soupeřky cukaly. Národní tým předvedl velmi dobrý výkon, v průběhu dokonce vedl o pět branek. Optimisté už si malovali, jak dojde k senzacii. Ta však byla pořád daleko. Vzhledem k počtu gólů museli domácí triumfovat o jedenáct, což bylo skutečně sci-fi.

Česko nakonec bralo hodnotnou výhru 25:23, kterou v závěru zařídila rozhodujícími trefami Keclíková. „Radost máme samozřejmě z toho, že jsme s tak dobrým týmem dokázali hrát rovnocennou partii. A nakonec ho i porazili, ale zklamání přece jen asi převažuje. V prosinci totiž budeme doma. Místo toho, abychom hráli v Dánsku," posteskla si slávicistická střelkyně. Trenéroví udělala odvetu radost. „Jeden z cílů jsme splnili. Chtěli jsme vyhrát a ukázat, že jsme s takovým

PLAY OFF O MS V DÁNSKU 2015

Nizozemsko - Česko 33:23
Česko - Nizozemsko 25:23

soupeřem schopní hrát. Postup byl, bohužel, hrozně daleko. Náš výkon byl na hranici našich možností a nemusíme se za něj stydět. Na výhru o jedenáct jsme tentokrát neměli. Nizozemky si to hlídaly. Těžko říct, co jsme měli udělat líp, ale myslím, že v tomto zápase jsme toho moc lépe udělat nemohli," hodnotil věcně Bašný, jehož soubor bude chybět na druhé vrcholné akci po sobě.

Budoucnost v mlze

Loni přišlo smolné vyřazení s Polskem, nyní bylo nad síly Raníkové a spol. podobně silné Nizozemsko. Družstvo prochází obměnou, na mateřskou dovolenou během sezony zamířily Romana Chrenková a Martina Crhová. Reprezentační kariéru ukončily Petra Vítková s Helenou Štěrbovou a následovat je mohou i další. „Ačkoliv nikdy nehledáme výmluvy, je nutno zdůraznit, že holandská sestava je jiná než naše. Ty holky hrají ve výborných klubech, na házenkářské mapě jsou úplně jinde. Kdybychom postoupily, byl by to házenkářský zázrak. Že jsme vyhráli v Mostě, to je obrovský úspěch," mínila loučící se Štěrbová.

Nejistá je budoucnost vysoké spojky Hany Martinkové, která po návratu do Mostu nastupuje do civilního zaměstnání. „Z týmu, který byl na posledním MS v Srbsku, už nehrálo čtyři nebo pět hráček, které takové zápasy umí rozhodovat. Mladé bohužel v klubech nedostávají dost šancí, místo nich hrají zahraniční posily. Tým potřebuje dozrát a mít štěstí na los. V příští kvalifikaci o ME máme hratelnou vyrovnanou skupinu. Mohli bychom se pobít o postup. Tahle sezona dala tomuto týmu hrozně moc a budeme to chtít zúročit," zakončil trenér.

EMOCE MĚ DOHNALY, PŘIZNALA PO ROZLUČCE ŠTĚRBOVÁ

Končí! Házenkářská kariéra Heleny Štěrbové (27), naposledy hráčky francouzského druholigového AS Cannes, napsala svou tečku dvojzápase s Nizozemskem. Žádný další díl už nepřijde, bolavá kolena předčasně posílají ceněnou univerzátku do sportovní penze. Po odvetě play-off v Mostě se dlouholetá reprezentantka neubráníla slzám dojetí. „Myslela jsem si, jak budu strašně silná, jak mě to nedožene,“ vyprávěla. Dohrnalo. Stydět se však za to nemusela.

Opravdu končíte?

Ano, hrát už nebudu. Dopředu jsem se na to připravovala. Strašně dlouho mě bolí kolena, už to přerostlo snesitelnou míru. Při permanentní zátěži, hlavně v prosinci a v lednu, je to hodně špatné. Kolena to nezvládají. Prodělala jsem vyšetření. Prý by se to dalo dál řešit injekcemi, které jsem dostávala už letos, ale to není dlouhodobé řešení. Zůstanu ve Francii s přítelem, budu studovat, sportovat a užívat si jiné věci.

Je těžké se s tím vyrovnat?

Představa, že už nenastoupím za národčák, je pro mě strašně těžká. Kvůli reprezentaci jsem ještě tuto sezonu hrála, o rok dřív jsem se s koncem ještě

nedokázala smířit. Ale beru to tak, že spousta hráček jednou na sraz nepřijela, protože si vybraly jinou cestu. S holky pořád budu v kontaktu, neopouštím tým. Měla jsem moc hezkou kariéru, na spoustu věcí budu ráda vzpomínat. Neberu to nijak tragicky.

O tom, že byste v play-off s Nizozemskem chyběla, jste neuvažovala?

To vůbec, moc jsem se na to připravovala. Bylo pro mě důležité dát do těchto dvou zápasů všechno. Chystala jsem se tak, aby mě to nedohánělo každý den, každou poradou, pokaždé když pojedeme na trénink. Abych si neříkala: Ježíši, teď je to naposledy. To se mi povedlo, ale po tom posledním zápase jde vše ven.

A šlo...

Myslela jsem si, jak budu strašně silná, jak mě to nedožene. Myslím, že jsem to dokázala docela dobře vytěsnit v zápase, tam jsem na to nemyslela. Ale samozřejmě je to konec jedné krásné éry, takže je to emotivní. Promítly se mi obrazy mých spoluhráček, s kterými se znám dlouho a které pro mě znamenají strašně moc. To mi bude chybět úplně nejvíce ze všeho. Bohužel to nešlo protahovat donekonečna.

Co vás čeká v budoucnu?

Vrhu se na dálkové studium mezinárodního práva, na to se moc těším. Také si chci prohloubit znalost francouzštiny, ať mám vysokou úroveň. Mám i nějaké pracovní ideje, ale to je teprve v začátcích. Přítel prodloužil o další dva roky smlouvu v St. Raphael, takže budeme žít tam.

Letošní sezonu jste odehrála v Cannes. Navštívila jste s partnerem slavný filmový festival?

My na tyhle masové akce moc nejsme. Ve městě byla spousta lidí, ale nešli jsme se podívat. Víím, že spoluhráčky na festival chodily, ale nás to nelákalo. Navíc jsme byli od toho místa docela daleko.

Jak vnímá rodina, že zůstáváte žít ve Francii?

Každí rodiče jsou samozřejmě rádi, když mají děcka blízko. Ale myslím, že nám to přejí. Ví, že se ve Francii máme dobře. Navíc jsme často v Česku díky srazům reprezentace. Není to tak, že přijedeme jednou za rok. Navíc se jednou určitě vrátíme domů. Do Česka se vždycky moc těšíme.

Co nějaký potomek?

Plánujeme svatbu, takže to může být jeden z dalších kroků.

MARTINA CRHOVÁ NAŠLA NA SEVERU RÁJ. POSTOUPILA MEZI ELITU.

Před třemi lety neváhala Martina Crhová ani na chvíli a kývla na nabídku švédského Kristianstadu. Na severu Evropy se jí po všech stránkách daří. Našla si tady zajímavou práci, letos postoupila s týmem mezi švédskou elitu, ale především se brzy stane maminkou. Se švédským přítelem čekají potomka.

ZDENĚK SOUKUP, iDNES.cz

Když před třemi lety hledala Martina Crhová nové angažmá, ozval se jí švédský Kristianstad a někdejší hráčka pražské Slavie a Mostu neváhala ani na chvíli. „Hrát na severu byl vždycky můj sen. Líbí se mi jejich herní styl,“ vyznala se 26letá spojka. Že je házená navíc ve Švédsku nesmírně populární, dokonale poznala až přímo na místě. „Z pohledu ženských kolektivních sportů je tady po fotbale druhým největším,“ porovnává Martina Crhová.

Nabídku bez váhání přijala, být šlo „jen“ o druhou nejvyšší soutěž. A dnes toho v žádném případě nelituje. „I když jsem věděla, že jdu do nižší ligy, snad mohu dnes říci, že mi to v kariéře pomohlo. Trochu odlišný typ tréninku, jak kondičního, tak házenkářského, přístup k hráčkám a samotná změna prostředí mě posunuly o krůček dále,“ vypráví po třech letech strávených na jihu Švédska.

A proto už teď může směle porovnávat kvalitu tamních soutěží s česko-slovenskou interligou, kterou hrála několik sezon před odchodem do ciziny. „S naším týmem jsme letos párkrát nastoupily v přípravě proti účastníkům interligy a obstály jsme velmi důstojně,“ říká Martina Crhová a dodává: „A troufám si říct, že nejvyšší soutěž ve Švédsku má lepší kvalitu než interliga.“ Brzy by se o tom ráda přesvědčila na vlastní kůži. Letos totiž byla u postupu ženského týmu Kristianstadu do nejvyšší soutěže, ale na start mezi elitou si teď bude muset nějaký čas počkat. Očekává totiž narození potomka a kvůli těhotenství chyběla i české reprezentaci v červnových barážových zápasech o mistrovství světa s Nizozemskem.

„I v nadcházející klubové sezoně budu mít sice nějakou dobu pauzu, ale jak to bude možné, naskočím zpět!“ slibuje odhodlaně a věří, že svoji kariéru posune zase o krůček dál. „Můj plán je vrátit se co nejrychleji. Doufám, že vše půjde dobře a po Novém roce naskočím zpět,“ podkrývá svoje plány.

To už by měla být v Kristianstadu dostatečně zabydlená i další česká házenkářka Martina Weisenbilderová, někdejší spoluhráčka Crhové z interligového Mostu. „Jsem ráda, že Wajksa, jak se Martině přezdívá, jde zrovna k nám. V Mostě udělala veliký vzestup. Navíc je to pořád mladá hráčka, která se může i díky svým dispozicím a talentu dál vyvíjet v top házenkářku,“ komentovala přestup Crhová. v Kristianstadu s ní bude i brankářka Lucie Satrapová.

Pojďme se ale ještě na chvíli vrátit do letošního jara, kdy si klub ze čtvrtého největšího města Švédska zajistil účast mezi domácí elitou.

Pro Kristianstad znamená postup do nejvyšší ženské soutěže velký úspěch. Město žije házenou, ale až

ČESKÁ STOPA VE ŠVÉDSKU

DANIEL KUBEŠ

Současný reprezentační trenér zaměřil na svoje první zahraniční angažmá právě do Švédska. Z pražské Dukly přestoupil v roce 2001 do HK Drott Halmstadt, s nímž získal o rok později švédský titul. Teprve v roce 2004 odešel do bundesligy, kde sehrál 289 zápasů.

KRISTÝNA SELICHAROVÁ Svěho času reprezentační brankářka (2005-2009) působila také na severu. Odchovankyně Českých Budějovic a později gólmanka pražské Slavie ve Švédsku chytala za IHV Västerås.

dosud tady hráli prim muži, kteří se letos stali mistry Švédska. „Mužský tým má již delší dobu velmi dobrou podporu fanoušků, snažíme se o spolupráci. Rády bychom se jim v budoucnu alespoň přiblížily, máme ještě co zlepšovat,“ naznačuje Crhová, že vzory mají přímo ve městě.

Jejímu týmu se povedlo postoupit na druhý pokus, už v minulé sezoně byl dlouho ve hře o první místo. „Jenže nám postup unikl o jedinou branku,“ připomíná Crhová. Možná i proto letos neponechala se svými spoluhráčkami nic náhodě. Od začátku šel tým tvr-

dě za postupem. „Od začátku sezony jsme drželi všechno pevně ve vlastních rukách,“ pokyvuje.

I následné oslavy byly bouřlivé, ale trochu jinak, než jsme zvyklí z Česka. A že Marina Crhová může srovnávat, postupovou radost zažila už v Mostě, který pomohla vytáhnout do interligy. „Vyjít si do baru nebo klubu je tady výrazně dražší než v Česku, takže se musíte víc plácnout přes kapsu. Snaží se to tu řešit nejlevněji, jak to jen jde. Takže party začíná v bytě a pak se jde do města,“ popisovala Crhová nedávno pro svazový web. „Každý víkend slychám větší ruch a hudbu rozléhající se z bytů našeho bloku,“ dodala.

Na oslavu historického úspěchu házenkářek Kristianstadu tekla i známá vodka Absolut. „Je to světová značka, vyrábí se dokonce asi 15 kilometrů od Kristianstadu,“ prozradila česká házenkářka. Jinak to ale není s alkoholem ve Švédsku žádné terno. „Je tady velmi drahý, i domácí produkce, takže Švédci si paradoxně své produkty jezdí nakupovat několik set kilometrů do Německa,“ přibližuje.

I házená se tady ale hraje výborná, navíc ve městě momentálně prožívá obrovský boom. Příští rok dokonce bude

hostit jednu ze skupin Eura 2016. Že by to organizátorsky nezvládlo, se česká házenkářka nebojí. „Házená je v Kristianstadu nejpobulárnějším sportem. Dokonce už má i zkušenost s pořadatelstvím světového šampionátu mužů v roce 2011,“ připomíná Crhová. Ona sama, jako jedna z tváří šampionátu, se letos na jaře zúčastnila losování jednotlivých kvalifikačních skupin. „Byl to úžasný zážitek a pocta. Zpočátku jsem ani nemohla uvěřit tomu, že si vybrali právě mě,“ přiznala, že byla potěšena svojí přítomností na slavnostním aktu. „Potkala jsem spoustu zajímavých lidí z okolí švédské házené, ale i představitelů mezinárodní federace. Bylo to příjemné,“ dodala.

Češkám vytáhla z osudí za soupeřky Srbky, Ukrajinky a Itálie, postupují první dva týmy. „Podle mého názoru, ale i dle ostatních, je to hratelná skupina. Šance na postup jsou reálné a za tím se tvrdě půjde,“ slibuje Crhová. V úvodu kvalifikace bude určitě kvůli mateřským povinnostem chybět. Pokud by se ale týmu Jaroslava Bašného povedlo postoupit, samotný šampionát by si nechtěla nechat ujít.

„Chtěla bych samozřejmě pomoci. Pokud to můj stav v příštím roce dovolí,

MARTINA CRHOVÁ

Rok narození: 1988

Výška: 176 cm

Váha: 62 kg

Házenkářské začátky:

v Praze-Hájiích, v 17 letech přestoupila do pražské Slavie, kde působila čtyři roky, z toho dvě sezony v interlize.

Přestup: ze Slavie zamířila do Mostu, kterému pomohla k postupu do interligy.

Reprezentace premiéru měla 1. června 2009 proti Slovinsku, naposledy zatím nastoupila letos na mezinárodním turnaji v Chebu.

Současný klub: od podzimu 2012 hraje ve švédském Kristianstadu.

chci se dostat do formy a vybojovat místo zpět v reprezentaci a postoupit s ní na šampionát," nevyučuje Martina Crhová ani případnou pomoc už ve druhé číste samotné kvalifikace. Ostatně, komu se poštěstí reprezentovat svoji rodnou zemi ve svojí nové domovině. Martina Crhová se totiž nijak netají tím, že by chtěla na severu Evropy zůstat i po kariéře. Její přítel je Švéd a přímo ve městě si našla také zaměstnání, pracuje v prodeji map. „Stále mě to baví, ráda bych se ve firmě udržela. Byl to i jeden z důvodů, proč jsem zvolila angažmá právě zde. Do budoucna je to jen plus mít nějakou pracovní zkušenost. Známe dost případů... Skončíte s kariérou a co potom?“

myslí na zadní kolečka. „Mít nějaký ten pátek praxe není k zahazení. Skloubit práci s házenou zatím pro mě není problém, můj šéf je i manažerem klubu,“ vyprávěla pro svazový web v březnu. Brzy jí k tomu přibude další povinnost, starost o potomka.

Ve Švédsku je tedy zatím po všech stránkách maximálně spokojená. „Od chvíle, kdy jsem se sem přestěhovala, jsem spokojená a zatím mám v plánu tu přetrvávat. Kristianstad leží dole ve Švédsku, u moře. V létě je tady teplo,“ vyznala se už dříve v rozhovoru pro iDNES.cz.

Bude zajímavé sledovat, jak se bude příběh české házenkářky na jihu Švédska vyvíjet dál.

O MĚSTĚ

- Kristianstad leží na jihu Švédska, asi 100 kilometrů od Malmö na břehu Baltského moře
- podle počtu obyvatel je to třetí největší švédské město, některé jeho části leží pod hladinou moře
- ve městě působí vedle ženského klubu i muži IFK, kteří se letos stali mistry země
- působil tady i Marcus Ahlm, jenž s německým Kielem vyhrál třikrát Ligu mistrů

MOLTEN

H3X5001 / H2X5001

Nový oficiální hrací míč IHF
pro období 2014-2018

Kdo s ním bude hrát?
Účastníci OH a MS
všech kategorií

NÁVRATY HÁZENKÁŘSKÝCH „DŮCHODCŮ“

Dávno už si užívali sportovního života po životě a jen vzpomínali na to, jak kdysi sami psali házenkářské dějiny. A ejhle – vše je jinak! Evropské kluby v závěru sezony kvůli vlně zranění zhusta povolávali z penze slavné hráče. Jejich comebacks skončily různě: velkými oslavami, bojem o záchranu, bleskovým vyřazením i bolestivým zraněním.

MIROSLAV NĚMÝ, MF DNES

Dohromady by to byla hodně slušná základní sestava, jen ji doplnit o dva zbylé posty. V brance norský svéráz Steinar Ege, na křídlech švédští rychlíci Henrik Lundström a Johan Petersson, na levé spojce ikona Jugoslávie Nenad Peruničič a na té pravé islandský šutér Ólafur Stefánsson.

Co je to za divný All-Stars Team? Těchto pět slavných házenkářů v průběhu jara oživilo své kariéry, a to dost odlišnými způsoby. Zde jsou příběhy mužů, kteří se pokusili běžet proti směru sportovního času.

Příběh z Německa I:

Důchodci s titulem

Na tělech frak, na hlavách cylindr - a v duších velikolepá radost. Takhle vypadá, když se návrat podaří. Mezi házenkáři Kielu, kteří ve výše popsaném outfitu v čele s Filipem Jíchou juchali před radnicí, slavili i dva muži, již o nějakém titulovém křepčení ještě v březnu vůbec nesnili. Ani nemohli, když své kariéry oficiálně uzavřeli.

Jenže pak přišel obrat. V brance německého velkoklubu se Švéd Palicka zranil a jeho kraján Sjöstrand onemocněl - a Kiel „oživil“ Steinara Egeho, norského samorosta mezi tyčemi. Když si nyní 43letý Ege užíval premiéru, přetřhl si ve stejném duelu kolenní vazy křídelník Klein, což znamenalo jediné: „důchodce“ číslo dva na plac! Vzpomínky na úspěšné časy si zpřítomnil Henrik Lundström.

„Je krásné, že mě představují jako nově příchozího,“ usmál se při titulových oslavách Lundström, jenž s Kielem třikrát vyhrál Ligu mistrů a v součtu s letoškem osmkrát bundesligu: „Cítím se stále mlád a oslavy jsou překrásné. Jsem tu s celou rodinou; děti už trochu povyrostly, a tak si vše mohou užít více než dříve. Snad jsem pomohl i na hřišti.“

Pomohl, o tom žádná. On i Ege. Byť Lundströma, jak dopředu odhadoval jeho kamarád a letitý spoluhráč Jicha, zase trápil lýtkový sval, uměl dávat důležité branky a hlavně ulevil od tlaku 22letému mladíčkovi Dahmkemu, jenž by jinak zbyl na levém křídle sám. Ege zase tým málem nastartoval chycenou sedmičkou v prohraném semifinále Ligy mistrů proti Veszprému a jeho zkušenosti celkově ukázaly, že povolal jej bylo správným tahem.

Výhodou švédského křídelníka je věk, Lundströmovi je stále „jen“ 35 let. Že by snad v případě opakování problému Kiel byl připraven na telefonu? „Asi bych měl špatné svědomí vůči rodině. A co kdybych přibral deset kilo?“ říkal skromně Lundström, ač se tohle u atleta jeho formátu představuje jen ztěžka. Ege zase potvrdil, že brankáři, jimž se vyhýbají zranění, mohou být konkurenceschopní i po čtyřicítce.

A že když v pravý čas čekají na pravém místě, mohou jim být dopřány i velikolepé oslavy. Ve fracích a cylindrech.

Příběh z Německa II.:

Návrat, bolest, operace

Kentin Mahé, jedna z hvězd házenkářů Hamburku, už to nevydržel: „Neuvěřitelné! Nad námi snad musí viset kletba, jinak si to neumím vysvětlit.“ Ambice tradičního klubu ze severu Německa byly letos až brutálně koseny zdravotními problémy hráčů. Když se po superstar na pravém křídle Hansi Lindbergovi zranil i jeho náhradník na tomto postu Stefan Schröder, byl čas povolat „penzistu“.

Ale možná už tušíte, jak to všechno dopadlo...

Švédský křídelník Johan Petersson se - tak jako všichni ostatní navrátilci v tomto textu - zpět na hřiště velmi těšil. „Nemůžu se dočkat, bude to vzrušující záležitost,“ říkal Švéd, jehož bleskový comeback směřoval k Final Four Poháru EHF.

Petersson vzal vše vážně: „Když se do něčeho už pustím, nehodlám to dělat ve stylu lážo plážo.“ Radoval se z toho, jak zvládal zátěž. „Tělo reaguje docela dobře a zápěstí taky. Aspoň vzhledem k tomu, že jsem tři roky nedržel balon v ruce,“ mrkl Petersson, mistr světa i Evropy a dvojnásobný stříbrný medailista z olympijských her. I kouč Hamburku pochvalně uvedl: „Vede si slušně!“ Jenže pak došlo na ostrý test. Hamburk zahájil Final Four soubojem s dánským Skjernem a Peterssonovu euforii přebila obrovská bolest. Bez jakéhokoli cizího zavinění si přetřhl achilov-

„Je krásné, že mě představují jako nově příchozího,“ usmál se při oslavách Lundström, jenž s Kielem třikrát vyhrál Ligu mistrů a osmkrát bundesligu.

ku! „Tohle je vážně hořký příběh,“ líčil 42letý chlapík, jehož hned v následujícím týdnu čekala operace.

Tenhle návrat byl ze všech nejméně povedený. Snad měl působit jako memento, že tělo odvyklé maximálním zatížením může zradit velmi rychle.

Příběh z Dánska: „Neříkejte tomu comeback!“

Trval na tom, že novinářům nemá vlastně co říct. „Každému opakuji, že se zatím žádná story nekoná. Dva zápasy, to přece není žádný comeback!“ líčil Ólafur Stefánsson: „Pokud postoupíme, můžeme tomu začít říkat návrat.“ Ale nestalo se, takže cesta zpět z házenkářské penze na palubovku byla opravdu blesková. Islandská legenda, čtyřnásobný vítěz Ligy mistrů, stříbrný olympijský medailista a jedna z nejlepších levorukých spojek poslední doby, tím vším je Stefánsson, jenž kývl na nabídku dánské Kodaně. Před osmifinále Ligy mistrů proti Záhřebu totiž problémy deptaly jedničku klubu KIF Kolding na pravé spojce Kima Anderssona. „Ólafur má v sobě pořád neskutečné zkušenosti a klid. To budeme potřebovat,“ říkal kouč Aron Kristjánsson před úvodním duelem v Chorvatsku; ve vyprodané hale pro 13 597 diváků sice

Stefánsson jednou skóroval, ovšem prohře 17:22 to nezabránil.

„Chtěl jsem přispět k lepšímu výsledku. O to jde,“ popisoval: „Samozřejmě to je hezký pocit, když dostanete šanci zase dělat co, co vám tak šlo... Za to musí být člověk vděčný. Ale taky chcete cítit, že můžete aspoň trochu pomoci, nějak týmu přispět.“

V tomto jeho blesková mise nebyla z nejuspěšnějších. V odpověď už si gól nepřipsal a výhra 23:21 Kodani nestačila. „V tréninku bylo znát, že házenou nezapomněl. Že se rychle přizpůsobí tomu, co chceme hrát,“ líčil brankář Kasper Hvidt.

Ale i na takovou kapacitu byl návrat do vypjatých bojů Ligy mistrů příliš rychlý, příliš náročný. A proto neúspěšný.

Příběh ze Srbska: Dobyvatel zachraňoval svůj klub

Když ve Španělsku slavil vítězství v Lize mistrů, dali mu přezdívkou „Dobyvatel“ – a házenkářská ikona Nenad Peruničić si ji zasloužil. Byl mašinou na góly plnou chuti po trofejích, však také ve své kariéře dvakrát stál v Lize mistrů na evropském trůnu (v roce 1995 s klubem Bidasoa Irún a v roce 2002 s Magdeburkem) a má titul ze Španělska i Německa, kde nastupoval za věhlasný THW Kiel.

Letos ovšem Nenad Peruničić zvolil dres s číslem 44 a jal se bojovat o cosi, nač nebyl vůbec ze své přeúspěšné kariéry zvyklý. Ve 44 letech zkoušel zachránit Crvenou Zvezdu Bělehrad v srbské nejvyšší soutěži. Kariéru přitom oficiálně uzavřel před šesti lety...

„Situace byla alarmující. Něčemu takovém jsem ještě nečelil,“ přiznal srbským médiím Peruničić, jenž tak svou roli kouče krátkodobě změnil na hrajícího trenéra: „Už když jsem do klubu přišel, všem jsem říkal, že Anton Bukilić není můj asistent, ale můj parták, že jsme na jedné lodi. Teď se to jen hodí.“ Peruničićův comeback se od těch ostatních skutečně liší. Zprvce: srbská liga je – při vším respektu – neporovnatelná se soutěžemi, do nichž naskakovali Lundström, Ege, Petersson či Stefánsson. Platí, že i jeho dostala zpět do dresu extrémní situace se zraněnými hráči, ale zároveň tu jde o mix balkánské emotivnosti a srdačství směrem ke klubu. Peruničić, 203 centimetrů vysoký bomber, totiž před svým tažením Evropou velkou kariéru začal právě v Bělehradě.

A teď ji zde i ukončil. Jako navrátilce z házenkářské penze, který měl na jaře 2015 až nezvykle mnoho „partáků“ v jiných zemích kontinentu.

40. ROČNÍK PŘINESL 2061 GÓLŮ

2061 gólů padlo ve 126 zápasech 40. ročníku Kynžvartského poháru mladých házenkářek. Od letoška nově pojmenované po jeho zakladateli – Memoriál Milana Prokeše.

Starší žákyně Baníku Most obhájily ve své kategorii titul z loňského Kynžvartského poháru. Dostaly se k němu přes jedinou porážku od Sokola Vršovice, který získal stříbrné medaile. Třetí místo braly hráčky Sokola Písek.

Mladší žákyně Velké nad Veličkou ani jednou nezaváhaly, tedy ani jednou neprohrály a nechaly za sebou jak druhé Pardubice, tak i třetí HC CheLK. Za tímto „zvláštním“ názvem je jednoduché najít domácí spojení Loko Cheb a Sokol Eutit Lázně Kynžvart, pro které jsou bronzové medaile největším úspěchem v historii tohoto klání.

V kategorii minižákyně obsadily stupně vítězů zlaté HBC Strakonice 1921, stříbrný Sokol Písek a bronzový Slavoj Tachov. Putovní pohár získal neúspěšnější oddíl, kterým se stala Velká nad Veličkou. Turnaj je pro chebský region tradiční událostí, jen sportovní, ale i společenskou. Letos jí na vážnosti dodala výstava ke 100 letům házené v českých zemích, kterou uspořádal historik Vladimír Salčák.

Stejně jako v minulých i tentokrát zavítaly na západ Čech házenkářské osobnosti, především bývalé reprezentantky Hana Kutlvašrová či Petra Vítková, autogramiádu absolvovaly české mistryně z Baníku Most, ke kterým se přidal mužský mistr s Talentem M.A.T. Plzeň Leoš Petrovský.

Fotogalerie z letošního ročníku je pod odkazem: <http://www.hazena-kynzvart.cz/kynzvartsky-pohar/xxxx-rocnik-2015/fotogalerie/>

CESTA Z JUNIORSKÉ REPREZENTACE DO DOSPĚLÉ BÝVÁ TRNITÁ

Jak dlouhá je cesta z juniorské reprezentace do národního týmu dospělých? Dalo by se říct, že je především trnitá, nepřilíš talentů se dokáže prosadit. Ale najdou se i výjimky. Za všechny jmenujme Markétu Jeřábkovou nebo Tomáše Babáka.

ZDENĚK SOUKUP, iDNES.cz

Například mostecká spojka Markéta Jeřábková byla v březnu u neúspěšné kvalifikace juniorek o mistrovství Evropy v litevské Garliavė, ale současně už patří ke stabilním hráčkám seniorského výběru Jaroslava Bašného.

„Nastala určitá generační obměna, některé hráčky přestaly hrát,“ potvrdil Bašný. Řada dlouholetých opor ukončila kariéru, dalším ji přerušily mateřské povinnosti. „Z týmu, který byl na posledním mistrovství světa v Srbsku, už nehrálo čtyři pět hráček, které takové zápasy umí rozhodovat,“ vypočítal Bašný po neúspěšné červnové baráži s Nizozemskem.

Podobná situace je i u mužského celku, tedy až na ty mateřské povinnosti. Tady ale zase ty starší a opotřebovanější borce často kosí zranění. Tak jako tomu bylo při posledním kvalifikačním dvojzápase o ME s Francií a v Makedonii.

„Někteří hráči minulý týden ještě ani netušili, že tu budou. Natož, že nastoupí proti olympijským vítězům a letoš-

ním mistrům světa,“ poznamenal jeden z reprezentačních koučů Jan Filip.

Jeho slova platila především na debutanta Jana Šimůnka z pražské Dukly, který si v Brně odbyl premiéru. A byl to pořádně ostrý křest ohněm. „Nexistuje nic lepšího ani těžšího,“ říkal pak 23letý Šimůnek pro iDNES.cz. „Až se bojím, že se na takovou úroveň ani nemůžu nikdy dostat,“ pokračoval upřímně. „Ale je to neskutečná motivace,“ dodal Šimůnek.

Byl sice debutant, ale na palubovce se objevili tři ještě o rok mladší hráči. Zejména Tomáše Babáka už ale lze považovat za stabilního člena národního týmu. Po odchodu z extraligového Jičína se šikovná střední spojka prosadila i ve švýcarském St. Gallenu, kde patří k nejlepším ligovým střelcům.

Za objev poslední sezony lze považovat obrovitého plzeňského pivota Leoše Petrovského. Ten bude od příští sezony oblékat dres polského Azoty Pulawy, i to ho může posunout dál. „Těším se na novou výzvu. Chci zjistit,

zda na to mám. V Polsku je navíc házená na vzestupu,“ řekl Petrovský.

Při poslední kvalifikaci ho doplňoval na postu pivota stejně starý Jan Užek z Karviné. Dokonce o rok mladší je Michal Kasal, který už má za sebou angažmá v Barceloně, Celje a teď i v Portu. Do reprezentace také nakoukl, ale stálé místo zatím nezískal.

„Michal trochu ustrnul ve vývoji. Pořád je to ale mladý kluk, 21 let, který má obrovský potenciál. Musí na sobě ale poctivě makat, především se zlepšit v obraně,“ říká o něm reprezentační manažer Karel Nocar. Rozhodně ho tedy nezatracujeme. A naskakuje už i mladší generace, první šanci letos dostali dva hráči ročníku 1996 – Dieudonne Mubenzen z pražské Dukly a Stanislav Kašpárek ze Zubří.

Přesto se zdá být světlejší budoucnost mezi děvčaty. „U chlapů v tom vidím velký problém,“ prohlásil i manažer reprezentačních družstev Karel Nocar. „A může to tak být na dlouhou dobu, protože mezi současnými juniory není

až tak výrazná osobnost. A přitom by to národní tým potřeboval, mladí vřdycky přinesou do kabiny nový impulz," dodal Nocar.

Lépe je na tom v současné době podle něho ženská složka. „Tam je několik nadějných juniorek, které už se prosazují mezi ženami," naznačil reprezentační manažer. O Jeřábkové už byla řeč, do áčka už se za ní tlačí i Kamila Kordovská. Na už zmíněné kvalifikaci juniorek bylo hned 11 hráček, které nastupují v lize mez ženami.

Takže talenty máme, teď jde jen o to, aby nezapadli do průměru. Navíc by se dalo říct, že v obou kategoriích nastala pro mladé házenkáře ideální doba, kdy chytit šanci za pačesy. Ani muži, ani ženy na vrcholnou akci nepostoupili.

Ale jde to vůbec, když ani mládežnické výběry nebyly v bojích o vrcholné akce letošního roku příliš úspěšné. Pouze dorostenky postoupily na srpnové mistrovství Evropy v Makedonii. Jejich vrstevníci ani oba juniorské výběry kvalifikačním sítím neprošly.

Honba za úspěchy mládežnických reprezentací by ale neměla být prioritou. „Myslím, že by mělo jít spíš o to, aby se v každém ročníku našli dva až tři hráči nebo hráčky, kteří by v dospělé kategorii byli použitelní na mezinárodní scéně," naznačil v jednom z dřívějších čísel Handball+ Lubomír Krejčíř, uznávaný odborník z Olomouce, jak bychom se měli na celou problematiku dívat.

„Státy, které patří v Evropě ke špičce, pracují řádově s tisíčkami dětí, my s desítkami," vysvětloval Krejčíř svoje tvrzení. A přitom ani v zemi házené zaslíbené, Dánsku, se zdaleka ne všechny mládežnické reprezentantky dostanou do seniorského áčka. „Jedná se o jednotlivá procenta. Potvrdil mi to na semináři jeden z jejich uznávaných odborníků," dodal Krejčíř.

Takže my budme rádi za každého Babáka, Petrovského či Jeřábkovou a Kordovskou, ale i další. Třeba se z nich podaří poskládat národní tým, který uspěje na mezinárodním poli.

JUNIORKY V KVALIFIKACI O ME

VÝSLEDKY KVALIFIKACE (Garliava, Litva):

ČESKO - Norsko 18:29 (10:16), nejvíce branek: Kordovská 5, Jeřábková 3 - Hernesová 7. Litva - Faerské ostrovy 33:20 (14:10).

ČESKO - Faerské ostrovy 26:18 (12:5), nejvíce branek: Kordovská 5, Varmužová a Fryčáková 3 - Jacobsenová 6. Norsko - Litva 30:20 (15:8).

ČESKO - Litva 30:30 (15:13), nejvíce branek: Jeřábková 10, Fryčáková 8, Kordovská 4 - Verbovníková 9. Norsko - Faerské ostrovy 45:16.

KONEČNÉ POŘADÍ: 1. Norsko 6 body, 2. Litva 3 (skóre 83:80), 3. ČESKO 3 (74:77), 4. Faerské ostrovy 0.

ČESKÝ TÝM - brankářky: Kryšková, Vašulková (obě Zlín), Smolová (Most), **křídla:** Fryčáková (Olomouc), Franková (Kobylisy), Zachová (Most), **pivotky:** Kříčková (Zlín), Míšová (Olomouc), Varmužová (Poruba), **spojky:** Kolářová (Zlín), Kordovská, Pešková, Chlupová (vš. Slavia Praha), Hurychová, Kratochvílová (obě Olomouc), Jeřábková (Most). **Trenér:** Tomáš Hlavatý, **asistentka:** Lenka Černá.

TOMÁŠ HLAVATÝ, trenér české reprezentace: „Je to smůla. Chyběl nám jediný gól k postupu. To však ke sportu patří. Musíme se s tím vyrovnat a do budoucna lépe připravit. Především v hlavách. Děvčatům se nedá upřít bojovnost, kolektivní duch. Doplatili jsme na nezkušenost.“

RADOST PRO NEJMENŠÍ HÁZENKÁŘKY A HÁZENKÁŘE

Tým Continentalu Jičín I vyhrál patnáctý ročník MegaMini v Liberci, když ve finále porazil celek HKM Lovosice. Bronz patří domácím – Liberec Handball (modři) díky výhře nad Duklou Praha. Na tradičním turnaji startovalo 24 družstev v Česka a Německa.

Matěj Kovář ze Slavie VŠ Plzeň se stal nejlepším střelcem turnaje, když vstřelil 46 gólů, o čtyři trefy méně zaznamenal Vojtěch Müller ze Sokola Vr-

šovice. 40 branek Matěje Poura stačilo na třetí místo.

Mezi děvčaty dominovala s 26 góly Šárka Kapusniaková ze Sokola Lázně

Kynžvart, druhé místo patřilo Mariane Böttcherové (24) a třetí nejlepší střelkyní byla Veronika Vávrová ze Strakonice 1921 s 21 brankami.

V rámci turnaje proběhla také sbírka pro zdravotně postiženého chlapce Jirku, který je upoutaný na invalidní vozík. Za každý vstřelený gól organizátoři přispěli jednou korunou a zároveň probíhala dobročinná sbírka. Celkem se „naštířelo“ a vybralo na Jirku 7000 korun. Turnaje na venkovních hřištích Základní školy Dobiášova v městské části Rochlice se zúčastnilo 24 týmů minižáků a minižáček z Česka a Německa. Možnost vyzkoušet si házenou měli i ti úplně nejmladší. Poslední den víkendového klání se mohli zapojit do turnaje v miniházené 4+1, kterou liberecký klub dlouhodobě propaguje. Všechny výsledky a konečné pořadí

Mega Mini Liberec 2015 jsou zde:

http://megamini-vysledky.rajce.idnes.cz/vysledky_2015/

VÝBUŠNÁ SÍLA

PRO DYNAMICKÉ
SÁLOVÉ SPORTY

Wave Steam 2

Wave Tornado 8

Wave Stealth 2

www.mizuno.term.cz

KDO JSME ?

- /// Autorizovaný prodejce a servis vozů Opel
- /// Autorizovaný opravce vozů Chevrolet

KDE JSME ?

Jankovcova 2a/1535, 170 00 PRAHA – HOLEŠOVICE

NABÍZIME

- /// Prodej nových a DEMO vozů značky Opel
- /// Prodej ojetých vozů různých značek:
  - Autovars zahrnut v programu OCOV (ojeté certifikované ověřené vozy)
  - Výkup vozů na protiúčet, komisní prodej či služby klasického autobazaru
- /// Služby kompletního servisu včetně zajištění STK a emisí
- /// Asistenční a odtahová služba, silniční služby
- /// Autopůjčovna, náhradní vozidla
- /// Pick – up servis, Airport servis

VIP SMLOUVA – PRO FIREMNÍ ZÁKAZNÍKY

- /// Fleetové skupiny zákazníků, individuální nastavení
- /// bonusy na servisní práce za nákup nových vozů
- /// slevy na služby servisu, pneu servisu, autopůjčovny a další
- /// slevy na nákup náhradních dílů
- /// množstevní slevy na servisní práce

VIP ZÁKAZNICKÁ KARTA – SLEVY

- /// na servisní práce
- /// náhradní díly
- /// odtahovou službu
- /// a další výhody..

NOVINKA – VIP VĚRNOSTNÍ KLUB

- /// Věrnostní program, ve kterém si zákazník „spoří“ na budoucí služby servisu
- /// Věrnostní program, který zjednoduší péči o Vaše vozidlo
- /// Věrnostní program, který Vám přináší výjimečné slevy a benefity
- /// VIP umožňuje přečerpat Váš kredit a využít bezúročnou prodlouženou splatnost za nakoupené služby zboží

Adresa: Jankovcova 2a, Praha 7 - Holešovice
Tel.: recepce 266 711 777 E-mail: prodej@autovars.cz